

IG TRAVEL THURSDAY: LOKAKUUN KUVA

OCTOBER 2, 2014 PSCHILDT 6 COMMENTS

Olemme jo jonkin aikaa julkaisseet jokaisen kuukauden alussa blogissamme kuukauden kuvan – valiten kuvan aina matkasta, joka on tehty kyseisenä kuukautena. Samalla olemme kerranneet hiukan kyseistä matkaa ja kertoneet alkavan kuukauden matkoistamme.

Tällä kertaa, kun kuukauden vaihde ja lokakuun Instagram Travel Thursday ajallisesti osuivat hyvin lähekkäin, esittelen kuukauden kuvamme myös osana tätä tempausta.

Lokakuun kuva on Frida Kahlon talon pihalta Mexico Citystä. Meksikossa kävimme viime vuoden lokakuussa osana loka-marraskuussa tekemäämme maailmanympärimatkaa ja kun olimme käyneet kaupungissa aikaisemminkin valitsimme tarjolla olleen “peruskaupunkikierroksen” [meille räätälöidyn retken kaupungissa](#) Tours by Locals -järjestön kautta, painottaen sitä erityisesti Diego Riveran ja Frida Kahlon maisemiin.

[Maailmanympärimatkamme](#) jatkui Meksikosta reittiä Kuuba – Peru – Chile – Pääsiäissaaret – Tahiti – Uusi Seelanti – Australia – Japani ja kesti kokonaisuudessaan vajaat 5 viikkoa.

Tämän vuoden lokakuun matkamme suuntautuu [Moldovaan ja Transnistriaan Arial Travelin kanssa](#) – valitsimme ryhmämatkan erityisesti tuon Transnistrian retken vuoksi, pelkästään Chisinaussa olisi varmasti helposti käynyt ihan omatoimimat kallakin.

Lokakuun lopulla aloitamme myös [syksyn “päämatkamme”](#), eli kuukausi Aasiaa aloittaen Soulista ja lopettaen Singaporeen.

Jos haluaisit tuon kuvan tietokoneellesi taustakuvaksi (koko 1920 x 1080, lokakuun 2014 kalenteri oikeassa yläkulmassa) lataa kuva [tästä](#) ja valitse Aseta taustakuvaksi tai Set as desktop background.

Tämä blogikirjoitus on osa [Instagram Travel Thursday](#) -tempausta, jonka järjestäjinä toimivat [Destination Unknown](#), [Kaukokaipuu](#) ja [Running With Wild Horses](#).

6 THOUGHTS ON "IG TRAVEL THURSDAY: LOKAKUUN KUVA"

1. [Anna / Tämä matka -blogi](#)
[OCTOBER 2, 2014 AT 9:31 AM](#)

Diego Riveran ja Frida Kahlon sielunmaisemat ovat kyllä yhden päivän arvoisia. Ehkäpä oman Mexico Cityn kierrokseni tärkein ja mieleenpainuvinkin osuus.

2. [Sofia / Liikkeellä](#)
[OCTOBER 2, 2014 AT 10:54 AM](#)

Kuukauden kuva on mitä mainioin tempaus itsessään! Pitääkin selailla noita muita kuukauden kuvia, tuo elokuun kuva pistää jo silmää ihanilla väreillään.

3. [Kea / Deep Red Blues](#)
[OCTOBER 2, 2014 AT 11:19 AM](#)

Oon joskus ollut kovakin Frida Kahlo fani, mutta en oo päässyt käymään tuolla, vaikka vietinkin kerran kuukauden Meksikossa... ehkä vielä joskus!

4. [Satu VW / Destination Unknown](#)
[OCTOBER 2, 2014 AT 11:21 AM](#)

Hieno kuva, ja komppaan Sofiaa, kuukauden kuva idea on hyvä! Tuota teidän reittiä katsoessani osui silmiin Uusi-Seelanti, voi kuinka haluaisinkaan sinne takaisin!!!

5. [Pirkko](#)
[OCTOBER 2, 2014 AT 7:10 PM](#)

Kiitos Anna ja Kea Frida Kahloon liittyvistä kommentteista. Frida Kahlon talohan on hiukan Mexico Cityn perusturistialueista erillään Coyoacánin alueella, mutta ihan kiva kohde – suosittelen!

6. Pirkko

OCTOBER 2, 2014 AT 7:15 PM

Kiitos Sofia ja Satu kuukauden kuva ideani kehumisesta. Kehittelin sen [Sophie's World blogin](#) Silent Sunday -ideasta, jossa hän julkaisee aina välillä sunnuntaina jonkun kuvan, vain sen kuvan, ei tekstiä. Minun puolestani ideaani saa vapaasti kopioida, sellaisenaan tai sitten taas kehitellen sitä hiukan omanlaiseensa suuntaan. Tai ehkä haluatte katsoa tuota Silent Sunday -idea.

LAPSUUSMUISTOJA

OCTOBER 3, 2014 PSCHILDT 1 COMMENT

Blogikuvauskurssin viimeisen harjoitustyön aiheena oli lapsuusmuistoja.

Tätäkin aihetta lähestyn olemassaolevilla kuvilla – kuvat olen itse ottanut ensimmäisellä omalla kamerallani – paitsi kuva tästä kamerasta, jonka otin nyt Lumia 920:llä. Kamera oli – tai siis on, sillä se on edelleen minulla tallessa – 6×6 cm filmikokoa käyttävä Yashica-D merkinen kaksisilmäinen peiliheijastuskamera.

Pirkon nalle, Astan pupu ja Eeron tiikeri (Parainen, 1967)

Ensimmäisiä kuviani Yashica-D:llä – Isäni ja veljeni (1966)

Kotikadun pikkukauppoja (Linnankatu, Turku, 1969)

Näkymä torin kulmalta (Turku, 1969)

Yashica-D (kuva vuodelta 2014)

Ja jotta tämä ei menisi pelkästään lapsuuden valokuvausharrastukseni muisteluksi, niin lisään tähän vielä aikoinaan Turun Sanomissa julkaistun kuvan lasten talvisesta

riemusta Puolanpuiston mäessä helmikuussa 1966 – minä siinä viimeisenä reippaasti kättä heiluttamassa.

Lapsuusmuistoja voi muuten tammikuun puoleenväliin asti käydä fiilistelemässä myös Villa Gyllenbergissä **Muistijalkia** -valokuvanäyttelyssä.

Olemassaolevien kuvien käyttöön tähän hiukan ylimääräiseen harjoitustyöhön (ylimääräiseen, sillä vaikka Hanna lupasi nämä vielä arvioida, niin kurssilla ei enää ole tapaamista näiden tiimoilta) minua innosti erityisesti se, että pari vuotta sitten tein melko ison työn ja skannasin KAIKKI minulla olleet valokuvat ja mielelläni hyödynnän tuota kuva-varastoa, jossa on kuvia 1910-luvulta alkaen (skannasin myös hallussani olleet suvun vanhemmat kuvat). [Lisää tästä projektista vaikka tästä](#), jos joku mieltii vastaavan projektin aloittamista.

ONE THOUGHT ON “LAPSUUSMUISTOJA”

1. Hanna Råst

OCTOBER 7, 2014 AT 1:23 PM

Hei! Olet lähestynyt viimeistä tehtävää hyvin nostalgisissa merkeissä ja filmin rae on kyllä omaa luokkaansa! Ensimmäinen kuva on kaunis lyhyellä syväterävyydellä ja kolmen pehmolelun keskisommitelma toimii tässä hyvin.

Voisi olla myös teidän kolmen lapsen ns. ryhmäkuva?! Seuraava kuva isästäsi ja veljestäsi on mielestäni hieno sommitelmallisesti! Se jättää kauniisti isoon osaan kuvaa taustaa ja tilaa hengittää, mutta kuvattavien katse kontakti kameraan on hyvin läsnä. Tässä lyhyt syväterävyys myös tuo esiin pääkohteen hyvin ja pidän linjoista, mitä valkoinen penkki ja aita takana tuovat kuvaan. Seuraavassa kuvassa koen, ettei pääkohteena olekkaan niinkään pikkukaupat alareunassa, vaan arkkitehtuurisesti mielenkiintoisen graafinen kerrostalon ilme. Parvekkeiden monistautuminen oikealle luo jatkuvuuden tuntua kuvaan, vaikka muuten sommitelma on pysähtynyt ja hallittu. Seuraavassa kaupunki kuvassa jäin kaipaamaan, että ostoskeskuksen kulma olisi ollut täysin keskellä, jolloin tilaan olisi tullut peilikuvamainen efekti. Kaduilla kuvatessa on myös hyvä odottaa ja kuvata muutamia variaatioita samasta paikasta, jolloin kaduilla liikkuvat ihmiset asettuvat sommitelmallisesti paremmin kuvaan. Esimerkiksi keskellä liikkuva valkokuivinen nainen voisi olla liikkunut jo hieman kohti vasempaa kulmaa, jolloin hän olisi tasapainossa oikealla olevan valkokuivisen kanssa. Kuvat muistuttavat minua myös valokuvataiteilija Ismo Kajanderin Portsa projektista. Voit inspiraationa googlata hänen kuviaan. Mikä filmikameroissa on hyvää on se, että tiedostamme meillä olevan käytössä vain esimerkiksi 12 kuvaa. Sen kanssa työskentely on myös siinä määrin hitaampaa, että joutuu havainnoimaan kohdettaan pidempään. Näitä samoja piirteitä voi kuitenkin siirtää digikuvaukseen hidastamalla ja katsomalla kohdetta monesta kulmasta, ylhäältä ja alhaalta. Leikkisästi voi myös sopia itsensä kanssa, että tänään otain vain 15 kuvaa ja miettiä sen kautta mitä ne 15 kuvaa olisivat. Viimeinen pulkkamakikuva sulkee hienosti tämän kurssin ja tehtävän, nostalginen ja iloinen kuva saa odottamaan talvea hyvillä mielin! Kiitos!

OIKEALLA TIELLÄ

[OCTOBER 3, 2014 PSCHILDT 2 COMMENTS](#)

Joensuun reissun, blogikurssin ja soutuveneen talviteloille laittamisen lomassa olemme myös käyneet läpi Pohjois-Espanjan matkamme valokuvia.

Varsinaisten kuvakokoelmien – Bilbao, Caminoa kävellen, Pamplonasta Astorgaan ja Santiago ja Finisterra – valmistumista odotellessa ennakkona pieni kokoelma pyhiinvaeltajia oikealla tiellä pitäviä Pyhän Jaakon simpukoita väliltä Bilbao – Finisterra.

Kuvakokoelma, vaikka siinäkin on 21 kuvaa, on pieni – verrattuna siihen määrään mitä näitä simpukoita ja nuolia reitin varrella, eri muodossa ja väreissä, on! (Nähdäksesi kaikki 21 ja/tai mielenkiintoisimmat isompina kuvina [klikkaa tästä](#) tai alla olevasta kuvasta.)

Tämä löytyi Pamplonasta

Pyöräilyreitti

Aikainen aamu Eunatessa - huomaa

Matkalla Hontanásin kylään

Aurinkoa ja kuivaa maastoa

Nyt ollaan jo Castilla Y Leonin

Joku oli ehkä luovuttanut jo tässä

Monte do Gozo on paikka, josta

Santiago de Compostela

Oikeasta kävelystä Pyhän Jaakon tietä ovat tietysti monet kirjoittaneet – tässä [linkki yhden matkabloggaajakollegani pyhiinvaelluskertomuksiin](#).

Samaiseen [Kotona kaikkialla -blogiin on toteutettu matkablogihaku](#), jolla voi yhdellä haulla hakea jotain kiinnostavaa kohdetta n. 60 suomenkielisestä matkablogista – mukana tietysti myös [Meriharakka.net](#).

2 THOUGHTS ON “OIKEALLA TIELLÄ”

1. [Mirje - Kotona kaikkialla](#)
OCTOBER 3, 2014 AT 3:13 PM

Kiitos linkkauksesta!

Kuvat kuljettivat ajatukset heti toukokuiseen kävelyymme. Monenlaisia reittimerkkejä sitä löytyi matkan varrelta ja simpukoita tuli bongattua vaikka mistä. Mielenkiintoista merkeissä oli myös se, että monissa risteyksissä niitä oli useita erilaisia. Oli kai vaan aina uudestaan todettu, että merkinnät ei ole riittäviä ja lisätty vielä yhdet varmuuden vuoksi. Nykyään siellä on kyllä hankala eksyä reitiltä, ellei sitten ole pimeään aikaan liikenteessä.

2. [Pirkko](#)
OCTOBER 3, 2014 AT 3:17 PM

Mehän kävelimme vain 4 päivänä keskimäärin ehkä n. 5 km – ja reitiltä emme eksyneet, mutta viimeisellä kävelyllä kävi kyllä sikäli hauskesti, että tarkoitus oli

ollut kävellä Boenten kylään (n. 4 km) mutta emme huomanneet vähän sivussa odottavaa bussia ja kävelimme vauhdissa ohi ja vasta vajaan 7 km:n kohdalla Albatrosin opas soitteli ja kyseli peräämme, että missä me oikein olemme! Poimivat sitten bussiin tuolta hiukan kauempaakin kyllä!

PYHIINVAELTAJIEN REITILLÄ KUVAKERTOMUKSINA

OCTOBER 6, 2014

Matkan aikana kirjoittamieni juttujen täydennykseksi vielä kuvakertomukset matkalta. Tsemppattiin näiden kuvien läpikäynnin kanssa viikonloppuna, niin ei tarvitse sitten enää palata Espanjaan tiistaina alkavan Moldova + Transnistria matkan jälkeen!

Tällä kertaa tosiaan monikossa, sillä näimme viikossa niin paljon, että tuntui järkevältä jakaa ne näihin kokonaisuuksiin: Bilbao, kävelen pyhiinvaeltajien tiellä, kulttuurinähtävyydet Pamplonassa, Burgosissa, Leonissa ja Astorgassa (ja muutamassa muussakin paikassa tuolla reitillä) ja lopuksi vielä Santiago ja Finisterra.

Ja lopuksi vielä tähänkin juttuun linkki jo aikaisemmin julkaisemiini [kuviin Pyhän Jaakon tien tienviitoista](#).

Pyhän Jaakon simpukat

Ja linkit matkan varrelta tästä matkasta kirjoittamiini juttuihin, nekin vielä kertauksena tässä:

- [Bilbao – Guggenheim ja Vizcayan silta](#)
- [Bilbaosta Pamplonaan](#)
- [Pamplonasta Burgosiin – 6 kilometriä kävelen](#)
- [Burgosin katedraalilta Leoniin](#)
- [Cruz de Hierro](#)
- [Kävelen, melkein, Santiago de Compostelaan](#)
- [Messun kautta maailman ääriin](#)
- [Numeroita ja hiukan Portugalia](#)
- [Palaute Albatrosille – ja matkan kustannukset](#)

(Jos haluat seurata koko matkaa alusta loppuun, niin valitse ensimmäinen juttu ja jatka siitä aina jutun alalaidasta löytyvien linkkien avulla.)

Portugalissa, Portossa, olimme niin vähän aikaa, että jo julkaisemiemme kuvien lisäksi tässä vain muutama lisäkuva – muutamasta tunnista kaupungissa ei ole kuvakertomukseksi!

Värejä Portossa riitti, niin itse Ribeiran kaupunginosassa kuin sen turistikaupoissa. Turisteille oli tarjollamm. kaikkea korkista – mutta jotenkin jäin kaipaamaan perinteisten artikkelien rinnalle uusia, vaikka iPadin suojan olisin voinut ostaakin, mutta sellaista ei ollut tarjolla!

GAGAUZIA

OCTOBER 8, 2014

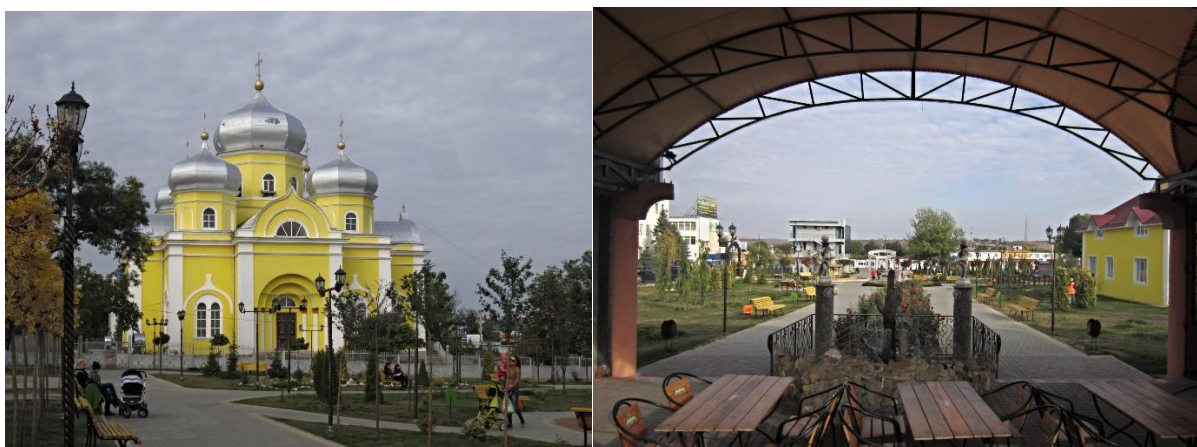

Tällä viikolla olemme [Moldovassa](#) – vielä löytyi yksi Euroopan maa, jossa emme aikaisemmin olleet käyneet.

Otsikon Gagauzia on itsehallintoalue eteläisessä Moldovassa ja sinne johkaannuimme tänään iltapäivällä ylimääräiselle lisäretkelle, kun maabongausta vielä meitäkin intohimoisemmin harrastavat matkaystävämme Tampereelta halusivat käydä myös Gagauziassa, koska siitä saa [Most Traveled People -pistelaskujärjestelmällä](#) toisen pisteen Moldovasta. Siispä matkustimme 100 km Chisinausta etelään Comratiin lounaalle ja lyhyen kaupunkikierroksen jälkeen takaisin.

Comratin kaupungin lisäksi näimme tuolla välillä hiukan Moldovan maaseutua, lehmiä täyttämässä 6-kaistaisen tien 2 kaistaa, ainakin. Ankoja satamäärin ja viiniviljelmiä, silmänkantamattomiin.

Comratin iloisin yllätys oli iloisenkeltainen kirkko – vaikka kirkkokiintiömme per päivä helposti tuleeikin täyteen reissuillamme, niin tämä oli niin kuvauksellinen, että sitä ihan ilokseen katseli. 5 euron (per henki) kolmen ruokalajin lounas lounas ei ollut ihan gourmet-tasoa, mutta selvisimme me sillä hengissä seuraavaan välipalaan alkuillasta Chisinaussa.

Gagauziasta opimme sen verran, että se on Moldovan venäjämielisempi opas, oppaan ihan havainnollinen esimerkinoli, että siinä missä nuoret Chisinausta jatkavat opintojaan Bukarestissa tai Italiassa, niin Comratista lähdetään Moskovaan.

Ja saimme mekin sen MTP-pisteen, siltä varalta, että siitä pistelistasta vielä joskus enemmän kiinnostuisimme ...

Lisää Gagauzian kuvia on [samassa kuva-albumissa](#), kun [Moldovan](#) kuvat.

Moldova ja Gagauzia

EUROOPPA 100% !

OCTOBER 10, 2014 PSCHILDT 6 COMMENTS

Maabongauksemme välitavoitteeksi asettamamme koko Eurooppa on nyt sitten Moldovan ja Transnistrian myötä saavutettu, niin YK:n jäsenvaltioiden, itsenäisten valtioiden (YK + Kosovo ja Vatikaani) kuin TCC-alueiden (Travelers Century Club) osalta.

Euroopan valtiot määritellään eri lähteissä hiukan eri tavalla – [TCC:n lista](#) on tältä osin yksikäsitteinen, joten siltä osin tulkintoja ei tarvitse tehdä.

Yleisempiin Euroopan määritelmiin verrattuna se on sikäli suppeampi, että yksi TCC:n käyttämistä alueista on Atlantin valtameren alueet, eli Islanti ja saaret kuten Madeira, Azorit ja vaikka Färsaaret eivät tuolla jaottelulla kuulu Eurooppaan (mutta olemme kaikki nuokin jo kolonneet). Pohjois-Atlantin TCC-alueista meiltä puuttuu vielä Grönlanti.

Etelä-Kaukaasian (Azerbaidjan, Armenia, Georgia) osa [määritelmistä](#) sijoittaa Eurooppaan, osa Aasiaan. Samoin Kazakhstan listataan Aasian alla, joskin osa siitä on, jos Uralia pidetään Euroopan ja Aasian rajana Euroopan puolella. Kazakhstanissa emme vielä ole käyneet, muut näistäkin maista on bongattu.

TCC:n listalla on maailmassa (2014) 324 aluetta siinä missä YK:n jäsenvaltioita on 193 ja itsenäisiä valtioita 200 (Globaliksen lista).

TCC:n listan mukaisia "lisä" -alueita Euroopassa – joilla kaikilla olemme nyt siis myös käyneet ovat:

- Ahvenanmaa
- Färsaaret
- Huippuvuoret
- Azorit
- Madeira
- Kanarian saaret
- Skotlanti
- Pohjois-Irlanti
- Wales
- Man-saari
- Guernsey

- Jersey
- Baleaarit
- Gibraltar
- Korsika
- Sardinia
- Sisilia
- Kreeta
- Pohjois-Kypros
- Dodekanesian saaristo
- Joonian saaristo
- Lampedusa
- Kaliningrad
- Turkin euroopan puoleinen osa
- Srpska
- Transnistria

Huomaathan muuten, että blogimme oikeassa laidassa – tabletilla sivun alalaidassa – on alueittain linkit kaikkiin matkakertomuksiin blogissamme – ja tämän listan alueet ovat juuri TCC-alueita.

Tämän tarkemmin emme koko Eurooppaa enää ajatelleet koluta.

Most Traveled People (MTP) -tarkkuudella osavaltioita ja autonomisia tai muuten erillisiä alueita, joilla emme vielä ole käyneet, riittäisi, ja saatamme me joillakin niistä vielä käydäkin, mutta tavoitteena koko Eurooppa MTP-tasolla emme niitä aio bongata. Etenkään kun kaikkia ei käytännössä edes pysty bongaamaan, sillä Jan Mayenille ja Karhusaarille ei käytännössä turistina pääse eikä Mount Athoksen luostariniemelle Kreikassa pääse naiset. Myöskään yli 50 Venäjän Euroopan puolelle sijoittuvaa oblastia tai muuta aluetta nekään oikein houkuttele.

6 THOUGHTS ON “EUROOPPA 100% !”

1. **Arja / Haavematkoja**

[JANUARY 9, 2015 AT 12:00 AM](#)

Hieno Euroopan valloitus! Itselläni on Itä-Eurooppa monilta osin vielä käymättä, ja haaveilenkin oikein kunnollisesta Balkanin reilistä jotta saisin asian korjattua

2. **Pirkko**

[JANUARY 11, 2015 AT 7:41 PM](#)

Toivottavasti ennemmin tai myöhemmin pääset matkaan – meidät monet noista Itä-Euroopan kohteista yllättivät positiivisesti, ihan erityisesti ehkä Belgrad, mutta miksei myös vaikka Skopje omanlaisella omituisuudellaan ja Moldova viinitiloillaan.

3. **Ritva-Liisa**

[JANUARY 26, 2015 AT 10:34 PM](#)

Hienoa, kovastipa olette matkustaneet! Olen paljon vähemmän matkustanut tapaus, mutta listaltani löytyy menneen maailman valtioita kuten Tsekkoslovakia, Jugoslavia ja Neuvostoliitto. Kyllä sitten myös näiden jälkisistä Tseki, Slovenia ja Venäjä. Toinen kysymys: lasketaanko jollain listalla USA yhdeksi maaksi tai alueeksi vai kuuluuko aina rundata osavaltiot? Itse olen

menossa ekaa kertaa elämässäni USAn huhtikuussa käväisemään New Yorkissa, tulee tuollainen bongaus:) USA sinänsä ei vaan ole koskaan varsinaisesti kiinnostanut. Itää on tullut enemmän reissattua. Viime vuosien hauskin matkustuskuvio on ollut se kun kolme aikuista/-uvaa lasta ovat olleet yliopistovaihdoissa, kesätöissä ja harjoitteluvaihdoissa ympäriinsä. Mieheni kanssa olemme hankkiutuneet moikkaamaan kun teneva on muutaman kuukauden ollut sijainnissaan niin on ollut oma matkaopas paikalla. Näin on tutustuttu Tukholmaan, Pariisiin, Pekingiin, Hongkongiin ja Brysseliin.

4. **Pirkko**

JANUARY 27, 2015 AT 10:41 AM

Kiitos kommentista!

Meilläkin on (epä)virallisella listalla sekä Neuvostoliitto että Venäjä – käyty niin Leningradissa kuin Pietarissa

[Most Traveled People -listalla](#) bongataan myös USA:n osavaltioita – tutustupa siihen!

Ja tuo tuttujen (tai teidän tapauksessanne “tenavien”) luokse matkustaminen kuullostaa mukavalta tavalta tutustua maailmaan.

5. **Aila**

FEBRUARY 11, 2018 AT 2:38 PM

Tuo karttahaku puhuttelee aivan erityisesti. Olen vähän karttafriikki muutenkin ja tietoa etsiessä kartasta on kiva lähteä liikkeelle. Olet muutenkin minulle esikuva bloggaamisessa, josta olen jo vuosia haaveillut. Olemme kirjoittaneet ei julkista matkapäiväkirjaa jo reilut kymmenen vuotta, mutta viime viikolla rohkaistuimme keräämään Espanjan kokemuksiamme julkiseen blogiin “Espanjaan Espanjassa Espanjasta” Käyn täällä sivuillasi usein katselemissa, miten sinä asiat teet. Hyvää jatkoa!

6. **Pirkko**

FEBRUARY 12, 2018 AT 8:00 PM

Kiitos Aila! Meillä ne listat alkoivat mennä sen verran pitkiksi, että kartta alkoi tuntua ainoalta toimivalta vaihtoehdolta. Ja kiitos vielä tuosta esikuva-maininnasta – ja onnea uudelle blogille.

TRANSNISTRIA!

OCTOBER 10, 2014 PSCHILDT 2 COMMENTS

Transnistria, Euroopan viimeinen kohteemme [Travelers Century Clubin listan](#) mukaan, on ollut suunnitelmisamme jo kauan – taitaa olla kohde, joka oli toteutumattomana listoillamme pisimpään ja jota pariinkin kertaan jo yritimme, mutta Ukrainan tapahtumat muuttivat suunnitelmia. Mutta, perjantaina, vihdoin, ylitimme [Moldovan](#) ja Transnistrian välisen rajan ja vierailimme siellä Benderissä ja Tiraspolissa, Transnistrian pääkaupungissa. (Moldovassa olisimme toki voineet käydä omatoimisestikin, mutta Transnistria rajanylityksineen ei houkutellut itse toteutettuna, etenkin kun siellä käyneet tuttavamme kertoivat viranomaisten lahjontatarpeista ja aiheettomista sakoista.) Transnistria sijaitsee Moldovan ja Ukrainan välissä ja osana Moldavian Neuvostotasavallan historiaa erityisesti Transnistrian aluetta kehitettiin ja sinne

asettui paljon venäläisiä, jotka sitten Moldovan itsenäistyessä eivät halunneet liittyä Moldovaan vaan muodostaa oman sosialistisen neuvostotasavallan, jota sitten tuolloin muodostunut Venäjäkään ei tunnustanut. Alueella käytiin keväällä 1992 taistelujakin samaan tapaan kuin nyt Ukrainassa, Venäjän osallistuessa tämänkin kriisin ”ratkaisuun”, jota ei sitten kuitenkaan saatu varsinaisesti ratkaistua. Transnistria jäi erillisalueeksi, jolla on valtion rakenteet, oma raha ja mm. oma pieni armeijansa, mutta jota mikään valtio maailmassa ei ole tunnustanut. Transnistrian runsaalla puolella miljoonaa asukasta tämä tarkoittaa arjessa, että esimerkiksi ulkomaille matkustaakseen heillä pitää olla jonkin muun maan kansallisuus, Moldovan, Ukrainan tai Venäjän ja koska monet heistä työn takia ylittävät rajoja päivittäin, heillä pitää myös aina olla mukana niin Transnistrian, Moldovan kuin Ukrainan valuuttaakin – ja mielellään varmuuden vuoksi myös vähän dollareitakin.

Benderin linnoituksessa meille kerrattiin erityisesti Kaarle XII:n osuutta Pultavan taistelussa ja neljän vuoden oleskelua Transnistriassa. Pakollisesta historian oppitunnista viis, mutta itse linnoitus oli ihan kivan näköinen, katapultteineen ja nykyisin hääseurueille vuokrattavine komeine vaunuineen.

Tiraspolin keskustassa vierailimme 1990-luvun alun konfliktin vajaan 1000 uhrin muistomerkillä. Ikuinen tuli palaa täälläkin. Nuorempia transnistrialaisia näytti kuitenkin kiinnostavan enemmän samaisella alueella oleva vanha panssarivaunu. Tiraspolin keskusta näytti Chisinaun keskustaa siistimmältä ja vauraammalta – ja taloudelliset syythän mainittiin yhtenä syynä alueen haluttomuudelle liittyä Moldovaan. Tosin Ukrainan kriisi on vienyt myös Transnistrian taloudelliseen kriisiin kun kaupankäynti Ukrainan kanssa on romahtanut.

Transnistrian vastine Moldovan valtaville viinitehtaille on Kvintin brandytehdas, jossa ennen vierailuun kuulunutta lounasta ja maistelukierrosta jouduimme kuuntelemaan tehtaan, tietysti loistokkaasta historiasta ja tutustumaan jossain määrin tuotantoon ja brandyjen varastointiin. Lounas oli kuitenkin yllättävän maittava ja sen kyytipojaksi tarjottiin paitsi vettä, myös kuutta (!) eri laatua brandyä!

Paluumatkalla rajanylityksetkin kävivät jo ihan joutuisaan – Transnistria ei välitä alueelta poistuvista ja Moldovan mielestä emme sieltä olleet poistuneetkaan. Transnistrian Venäjän kansallisuuden omaaville henkilöille tilanne on nyt hankalampi – he ovat tavanneet käyttää matkustaessaan Odessan kenttää, mutta juuri nyt Venäjän passilla ei pääse ihan helposti Ukraina.

[Lisää kuvia Transnistriasta](#) Picasa-kuva-albumissa:

2 THOUGHTS ON “TRANSNISTRIA!”

1. Sakari Niemi

FEBRUARY 3, 2015 AT 3:22 PM

Transnistria julistautui itsenäiseksi Moldavian sosialistisesta neuvostotasavallasta syksyllä 1990, vuosi ennen Neuvostoliiton hajoamista. Käytännössä Transnistria ei siis ole koskaan kuulunut Moldovaan, sillä Neuvostoliitossa tasavaltojen väliset rajat olivat vain muodollisuus. Alue on se osa Moldovaa, joka kuului Neuvostoliittoon jo ennen toista maailmansotaa. Kesän 1988 automatkalla Neuvostoliitosta Turkkiin pysähdyin Ukrainan ja Moldavian (silloinen nimi) rajalla kuvaamaan Moldavian SNT:n kylttiä. Läheisellä GAI -(liikennepoliisi)asemalla näytti poliisi, ettei kylttiä saa kuvata, joten sitä kuvaa ei valitettavasti ole. (Tadzikistanin (1985) ja Valko-Venäjän (1991) neuvostotasavaltojen kyltit sentään löytyvät kuva-arkistostani.) Kesän 2014 automatkalla lähinnä Balkanin maihin jätin pelottelujuttujen vuoksi Moldovassa auton Chisinauhun ja matkustin Transnistriaan vuorobussilla, joita lähti 20 minuutin välein Benderin kautta Tiraspoliin. Olimme vaimoni kanssa bussin ainoat ulkomaalaiset matkustajat. Bussiemäntä otti passimme ja rajalla saimme vain allekirjoitettavaksi valmiiksi täytetyt maahantulokaavakkeet. Paluumatkan teimme pikkubussilla, jolloin rajamuodollisuudet sujuivat yhtä helposti. Minkäänlaisia ongelmia ei viranomaisten kanssa ollut koko matkalla. Harmittavin juttu oli Kvintin viinakaupassa, kun paikallisruplat olivat jo loppuneet, eikä myyjä suostunut ottamaan vastaan mitään muuta valuuttaa. Lähinkin valuutanvaihtopaikka oli liian kaukana ehtiäksemme paluubussiimme. Monissa julisteissa Transnistriassa oli vuosiluvut 1990-2014, joten tänä vuonna siellä juhlistaneen neljännesvuosisataitsenäisyysjuhlia. Näkemykseni tästä tee-se-itse-maasta löytyy Kriittistä matkaa -blogini jutusta

Transnistrian neuvostoslogan. <http://sakuva.blogspot.fi/2014/09/transnistrian-neuvostoslogan.html>

2. Pirkko

FEBRUARY 4, 2015 AT 10:57 AM

Kiitos kommentista! Hyvä, että löytyy muitakin juttuja tästäkin maailmankolkasta suomeksi kirjoitettuna – ystäväni ovat tyypillisesti ihmetelleet, että missä sellainen Transnistria on? Euroopassako?

BUCKET LIST – HAAVELISTA

OCTOBER 13, 2014 PSCHILDT 4 COMMENTS

Sattumalta yritykseni löytää termille Bucket List suomenkielistä sanaa on osoittautunut hyvin [suosituksi jutuksi blogissani](#), ja äskettäinkin mainitsin siitä [uudelleen](#) törmätessäni aiheeseen toisessakin blogissa. Tänään Rauta-Reetta kääntää sen haavelistaksi:

Rauta-Reetta. Brett Koth

4 THOUGHTS ON “BUCKET LIST – HAAVELISTA”

1. Saana from Live Now - Dream Later

OCTOBER 13, 2014 AT 11:19 AM

Oma [valmistui jokin aika sitten ja työn alla on erityisesti kohta 10: “Keksi suomenkielinen vastine termille Bucket List.](#)

2. Pirkko

OCTOBER 14, 2014 AT 7:19 PM

Kiva lista! Kohdat 3,4 ja 5 matkailun tiimoilta on jo tullut taklattua. Espanjaakin opiskelimme valmisteluna Etelä-Amerikkaan, mutta kieltämättä se on sittemmin jo rapistunut kun ei ole tullut vastaan kovin paljoa käyttötilanteita sitten kuitenkaan. 9:ssä asutaan 10:iä olen tässä työstänyt, mutta se on vaikea! Extremelajit taitavat meidän osalta olla jo ohi – mutta onnea Sinun tavoitteillesi! Hyvä, että aloitat ajoissa.

3. Saana from Live Now - Dream Later

OCTOBER 15, 2014 AT 8:20 AM

Erityisen kateellinen olen tuosta yhdeksännestä kohdasta! Jonakin päivänä...

4. Pirkko

OCTOBER 15, 2014 AT 10:42 AM

Lievää kateuttasi vähentääksesi, niin jos rehellisiä ollaan, niin kyllä tuo merinäköala meillä on hiukan sellainen "rajoitettu", eli sopivasti jostain ikkunoista merenlahden näkee, mutta ei tämä ihan sellainen suoraan rannalla, isoilla merelle avautuvilla ikkunoilla talo ole

KOSMOPOLIITTI

OCTOBER 14, 2014

Mondo-lehden 30.10. ilmestyvän numeron Kosmopoliitti -sarjan henkilönä olen minä! Toimittaja Satu Kärki haastatteli minua aiheesta maabongaus syyskuun alussa lähes pari tuntia ja valokuvaaja Jussi Särkilahti kävi ihan kuvaamassa minua tuossa naapurissa Haukilahden rannalla. Toivoivat lisäksi juttuun kuvaa "kotialbumista" ja kun ensiksi tarjosin mielestäni mukavaa kuvaa Uudesta Seelannista, niin pyysivät toista, kun tämä kuva on kuulemma jo Mondossa julkaistu aikaisemmin! Muistan tarjonneeni kuvaa heille Lukijoilta -palstalle viime syksyisen maailmanympärimatkamme innoittamana, ja tsekkasin sitten parista numerosta, että miten tuon kanssa kävi, mutta kun kuvaa ei sitten lehdessä näkynyt, niin ajattelin, että näitä nyt varmaan tarjotaan niin paljon, että tämä ei sitten vaan mahtunut mukaan.

Mutta niin vaan se oli mahtunut, kevätnumeroon 2014/04:

Mondo-lehden juttu Kosmopoliitti

MOLDOVA

OCTOBER 14, 2014 PSCHILDT 2 COMMENTS

Osaltamme Euroopan viimeisenä maana teimme lyhyen vierailun Moldovassa, majoittuen pääkaupunki Chisinauhun, kivasti keskustan tuntumassa sijaitsevaan neukkurotrotyyliseen Cosmos-hotelliin. Hotelli oli tosiaan melko retro, 20-kerroksinen kolossi tummine kokolattiamattoineen, mutta alun lievän tyrmistyksen jälkeen totesimme, että tämä on oikeastaan ihan sopiva tapa majoittua entisessä Neuvostotasavallassa. Ja hotellin sijainti oli hyvä, kävelyetäisyydellä niin keskustasta kuin rautatieasemalta, jonka liepeille lauantaiaamun markkinat levittäytyivät. Viihtymistä edesauttoi hotellin todella mukava henkilökunta ja kuitenkin hyvin toimiva kylpyhuone ja yksi nopeimmista neteistä, mitä hotelleissa olemme käyttäneet: parhaimmillaan televisio-ohjelmien lataus tapahtui 24 Mbps vauhdilla. Aamiaista jouduimme kyllä hiukan täydentämään lähikaupasta ostetulla omalla mehulla ja omilla jogurteilla.

Chisinaussa teimme kaupunkikierroksen – näimme sodan muistomerkin, jonka siirtämistä pois melko läheltä keskustaa harkitaan, mutta kuten paikallisoppaamme totesi, onhan se osa tämän alueen historiaa. Uusimpana lisäyksenä tänne on haudattu Transnistrian konfliktin uhrit 1990-luvun alusta. Keskusta-aukion laidalla kävimme katsomassa pienen kirkon ja läheisen riemukaaren – toki jokaisesta kaupungista riemukaari pitää löytyä!

Stefan cel Maren puistossa opas selosti muistomerkit, erityisesti tämän maan historiassa keskeisen Stefanin patsaan ja taiteilijoiden puistokäytävää koristavat patsaat, mutta paras oli mielestäni ulkoa mitättömön näköinen betoninen kukan muotoinen patsas, jonka sisältä aukeni ihanasti syksyn väreihin sopiva mosaiikki. Myös puiston suihkulähde oli hieno.

Kaupunkikierroksen viimeisenä kohteena oli historiallinen museo, joka kuulosti ensin melko tylsältä, mutta kun lopuksi pääsimme huoneeseen, jossa oli jättikokoinen diodraama vuoden 1944 taisteluista Prut-joella, niin museovierailu alkoi jo tuntua päivän parhaalta kohteelta! Kerrassaan mahtavaa työtä ja isoin koskaan näkemäni, vaikka kokeneemmat matkailijat kertoivat, että Ukrainassa Sevastopolissa on vielä hienempi.

Tarkemmin ajatellen museossa myös esillä ollut Moldovan itsenäisyysjulistus, josta puuttuivat Transnistrian edustajien allekirjoitukset, oli myös hyvä johdatus myöhemmin tekemällemme [Transnistrian retkelle](#). Ja olihan se sivistävää viimeistään tässä vaiheessa oppia, että nämä alueet on joskus tunnettu nimellä Bessarabia.

Yhden Moldovassa viettämistämme päivistä käytimme maaseuturetkeen Vanha Orhein alueelle ja Cricovan viinikellareihin.

Vanha Orhein alueen nähtävyyksinä ovat aika huikeat maisemat Raut-jokilaaksossa ja erityisesti Kallioluostari. Bussiretkemme ensimmäisellä pysähdyspaikalla näimme Trebujenin kylän keltaisen (!) kirkon (keltainen tuntuu täällä olevan kirkkojen väri, vrt. keltainen kirkko [Gagauziassa](#), [Comratissa](#)), kastanjapuita ja ensimmäiset näkymät laaksoon. Kävelyretki Kallioluostarille alkoi tutustumisella tyyppillisiin maalaistalon rakennuksiin, mutta ne eivät kauaa jaksaneet kiinnostaa meitä, ja matka jatkui ylöspäin. Portaat Kallioluostariin olivat hämärät ja jyrkät, mutta näkymä sitten kallion toiselta puolelta laaksoon upea.

Retkipäivän lounaan söimme Butucenin kylässä, Casa Verde – nimisessä paikallisessa “pitopalvelussa” – kunnan perinteinen moldovalainen maalaislounas, jolla saimme runsaan alkupalapöydän, kanakeiton ja pääruuan

ohella maistaa myös mamaligaa, paikallista maissileipää (lue, maissipuuroa leivän muotoon kasattuna). Lounaan kanssa nautimme talon viiniä – kuulemma jokainen talo täällä valmistaa vuosittain ihan omiksi tarpeikseen useita satoja litroja viiniä – täällä ei virvoitusjuomia juoda ...

Maalaiselämääkin näimme Butucenin kylässä, lehmiä paimenineen, vuohia, ankoja, kalkkunoita, kanoja.

Lounaan jälkeen olikin sitten hyvä jatkaa viinien parissa – siirryimme talon viinistä laatuviineihin siirtymällä viinin maistajaisiin Cricovan viinitehtaalle. Tehtaalle, sillä mittakaava täällä on niin iso, että viinitilasta ei enää oiekin voi puhua. Cricovassa on yli 100 km maanalaisia käytäviä kaivostoiminnan jäljiltä, alueella liikutaan maan alla “juna-autoilla” ja kaduilla on nimet tyyliin Rue de Cabernet. Cricovassa on myös maailman toiseksi suurin viinikellari, jossa on varstoituna kuulemma 1,2 miljoonaa pulloa. Täällä on viinejä natsi-Saksan jäljiltä, Göringin varastoa, täällä on nykyisten valtiopäämiesten varastoja, Putinin ja Merkelin viinit, esimerkiksi. Vanhin viini, pääsiäisviini on vuodelta 1902.

Maailman suurinkin viinivarasto on Moldovassa, Milestii Micin viinitehtaalla. Täällä pulloja on kuulemma 1,5 miljoonaa. Kuulemma, sikäläkin, että Milestii Micissä emme käyneet, yksi viininmaistelutilaisuus (4 viiniä) ja yksi brandynmaistelutilaisuus (Tiraspolissa, 6 brandyä) tuntuivat riittäviltä 3 päivän vierailulle.

Mutta Cricovan viinejä maistelimme, hienossa maan alle rakennetussa maistelusalissa, yhdessä niistä, jossa oli tarjolla paitsi oikein hyviä viinejä ja kuohuviiniä, myös silmänruokaa taidokkaasti ikkunailluusiota luomaan toteutettujen lasimaalausten muodossa.

Moldova on viinimaa, viiniteollisuuden osuus kansantuotteesta lienee luokkaa neljäsnes. Suomeen niitä näyttäisi kuitenkin päätyneen Alkon valikoimiin vain yksi. Moldovasta viinimaana lisää vaikka tästä [Lonely planet wine tasting in Moldova - linkistä](#).

Lauantai-aamupäivällä ennen iltapäivän paluulentoamme ehdimme vielä hiukan kulkea Chisinaun keskustassa: katsella kaduille erityisesti rautatieaseman lähellä levittyviä markkinoita, käydä katsomassa ulkopäin kauniin ja sisältä mahtipontisen Chisinaun rautatieaseman, jolta näytti pääsevän Moskovaan, Pietariin tai Bukarestiin ja kävellä hiukan pääkatu Stefan cel Mareakin. Paikallisbussiakin, trollikkaa, kokeilimme pienen pätkän matkalla keskustan McDonaldsia testaamaan: 2 leitä (10 senttiä) nappi matkasta ei tosiaan ollut paljon!

McDonaldissa nautimme tällä kertaa vain kahvin ja McFlurryn – Chisinaun varsinaiseksi suosikkikahvilaksemme muodostui tällä kertaa Blinoff – ketjun lättypaikka, suolaisia ja makeita lättöjä (mutta myös muuta ruokaa). Kahdesti ehdimme sellaisessa köymään lyhyellä vierailullamme ja siinä missä Baltian vierailujemme jäljiltä jäin toivomaan Double Coffee -ketjuja Suomeen, niin en panisi pahakseni Blinoff-ketjuakaan!

Matkaystävämme Kari runoili Moldovan matkastamme [näin](#) – kannattaa lukea, Kari osaa kertoa nämä asiat paljon blogia tiiviimmässä ja hauskemmassa muodossa! Ja jos et vielä tullut klikanneeksi yhtään kuvaa ja päätynyt matkan kuvakertomusversioon, niin [klikkaa tästä nähdäksesi senkin](#). Myös [Gagauzian autonomiselle alueelle tekemämme retken](#) kuvat ovat samassa kuva-albumissa, vaikka Gagauziasta kirjoitinkin jo aikaisemmin erillisen jutun.

Moldova ja Gagauzia

2 THOUGHTS ON "MOLDOVA"

1. **Sofia / Liikkeellä**
[OCTOBER 15, 2014 AT 10:00 AM](#)

Moldova on sinänsä erikoinen mulle, että en varmaan ikinä unohtaisi listata sitä jos luettelisin Euroopan maita, mutta toisaalta en siitä paljoa enemmän tiedäkään, kuin että virallinen kieli on romania. Kiitos kattavasta kirjoituksesta!

2. **Pirkko**
[OCTOBER 15, 2014 AT 10:40 AM](#)

Mielenkiintoista, että maa on jättänyt jotenkin vahvan muistijäljen Sinulle, vaikka et ilmeisesti ole siellä käynytkään. Käy ihmeessä – Chisinauhun pääsee Air Balticilla ihan kätevästi ja suht edullisesti ja perillä on tosi edullista!

MOLDOVA JA TRANSNISTRIA – PALAUTE JA KUSTANNUKSET

OCTOBER 16, 2014 PSCHILDT 1 COMMENT

Moldovaan matkasimme [Ari-al Travel -matkatoimiston](#) matkalla.

Toimisto on tehnyt saman matkan moneen kertaan aikaisemminkin, ennen Ukrainan tapahtumia myös hiukan pidempänä siten, että matka aloitettiin Odessasta, mutta mikään näistä ei silloin sopinut aikatauluhihimme ja nyt Ukrainan tilanteen takia Odessa oli pudotettu matkasta pois.

Ari-al Travel on pieni Venäjän ja Itä-Euroopan matkoihin erikoistunut toimisto, joka hyödyntää hyvin Albinan (oppaamme matkalla) venäläistaustaa ja toteuttaa matkoja pienillekin (tällä matkalla meitä oli 10) ryhmille – isoja ryhmiä ei moniin tällaisiin hiukan eksoottisempiin kohteisiin taitaisikaan saada kasaan, mutta mukavaa, että tällaistakin tarjontaa on. Kuten Transnistrian kohdalla jo totesin, meistä oli miellyttävämpää tehdä tällainen matka kokeneen ja venäjää äidinkielenään puhuvan oppaan kanssa kuin omatoimisesti. (Todettakoon tässä vaiheessa, että oppaamme toki puhui myös suomea, jos ei ihan virheettömästi niin kuitenkin täysin ymmärrettävästi.)

Lennot Air Balticilla olivat erinomaisilla aikatauluilla, hotelli kelvollinen, joskaan ei loistokas, mutta kuten Moldovasta kirjoittaessani totesin, matkan tyyliin sopiva ja retkibussi kuljettajineen ihan ok. Retkipäivät olivat melko pitkiä ja 10 hengenkin ryhmä asettaa aina omat haasteensa, ihmiset kun aina ovat hiukan erilaisia kiinnostuksensa

kohteiden ja jaksamisensa osalta, mutta kivasti opas sai ryhmän joka päivä luotsattua läpi päivän ohjelman siten, että kaikilla oli luultavasti ihan hyvä mieli vielä illallakin. Saimme myös häneltä apua Gagauzian lisäretken järjestelyissä.

Kuten lähes aina, opastuksessa olisi voinut mielestäni kertoa vielä enemmän nykyajasta, joitakin historian käännteitä karsien, mutta jutut tulivat tietysti enimmäkseen paikallisoppailta, joiden jutut oppaamme vain käänsi suomeksi.

Retkikohteet olivat hyviä, Transnistrian retki tietysti ainakin tässä ryhmässä kaikille pääkohteena, kaikki 10 matkalaista taisivat olla enemmän tai vähemmän maabongareita ja viinitilakierrokset (Cricova vakiona, Milestii Mici lisäretkimahdollisuutena) olivat tietysti ihan olennaisia Moldovan matkalla. Suklaafanille, kun tehdaskierrokseen nyt päästiin, olisi "maistunut" myös kierros suklaa- tai makeistehtaalla, joita niitäkin Moldovassa tuntui olevan.

Moldovan matkamme kustannukset olivat (2 hengeltä):

Ari-al Travelin paketti (lennot, hotelli, retket)	1560,00
Lisäretki (auto, kuljettaja ja englantia taitava opas) Gagauziaan – 1/2 kustannuksista (mukana toinenkin pariskunta)	100,00
Lentokenttäpaikoitus (halvempi kuin taksi kentälle ja takaisin)	61,00
Juomarahoja kuljettajalle	11,00
Yksi taksimatka, 2 paikallisbussin lippua	1,90
Matkamuistoja ja hiukan valuutanvaihtokuluja	7,50

Yhteensä 2 hengeltä

1741,40

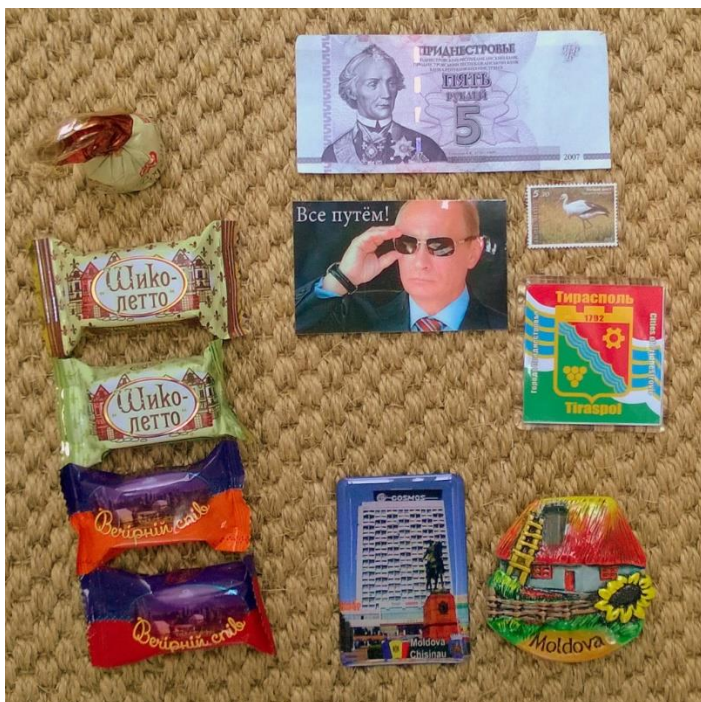
Varsinaiset matkajutut Moldovan matkastamme löydät täältä, jos et ole niitä vielä lukenut:

- [Moldova](#)
- [Gagauzia](#)
- [Transnistria](#)

Tähän matkaan osui myös maabongausmielessä muutama meille tärkeä virstanpylväs, eli koko Eurooppa, niin maa- kuin Travelers Century Clubin aluetasolla.

[Tästä voit lukea halutessasi täältä.](#)

Ja lopuksi vielä tältäkin matkalta “matkamuistoyhteenveto”:

Oikeassa yläkulmassa Transnistrian 5 ruplan seteli ja postimerkki – Transnistriassahan on oma raha ja omat merkit. Tuon Tiraspol-magneetin lisäksi piti ostaa tuo reipas Putin-magneetti, jossa oppaan mukaan lukee jotain tyyliin oikealla tiellä ollaan – sehän sopii matkailijoille! Moldovasta piti ostaa kaupunki – ja maaseutuversiot magneeteista (sorruihin tuohon auringonkukkaan ...).

ONE THOUGHT ON “MOLDOVA JA TRANSNISTRIA – PALAUTE JA KUSTANNUKSET”

1. **Elena**

OCTOBER 17, 2014 AT 9:11 AM

“Всё путём!” – is a slang phrase, the direct translation would be “all the way through”, but the meaning is more like “everything goes well” or “all is as it should”

MERIHARAKAN KÄYNTIKORTTI

OCTOBER 17, 2014

Matkustamme eri tavoilla – omatoimisesti, meille räätälöidyillä matkoilla kaksin tai ystävien kanssa pienenä ryhmänä, mutta myös ryhmämatkoilla.

Keväällä teimme pari meille räätälöityä matkaa ([Lähi-Itä](#), [Etelä-Kaukaasia](#)), kesän pari matkaamme olivat omatoimisia ([Pariisi + Normandia](#) ja [Huippuvuoret](#)) ja alkusyksyn pari matkaa ovat olleet ihan rehellisiä pakettimatkoja: Albatrosin kanssa kävimme [Pohjois-Espanjassa](#) ja Ari-al Travelin kanssa [Moldovassa](#).

Jo viime syksynä, [Aventuran kanssa maailman ympäri](#) matkatessamme, huomasimme matkan varrella, että mielellämme kertoisimme matkalla tapaamillemme ihmisille, että kirjoitamme matkablogia, myös tästä matkasta ja jo matkan aikana. Väsäsimme sitten Queenstownissa pienen esitteen blogistamme ja mailasimme sen hotellin vastaanottoon, jossa he ystävällisesti tulostivat sen ja jaoimme sen sitten bussissa halukkaille. Useimmat halusivat – tai olivat ainakin kohteliaita ja ottivat sen.

[Frankfurtin TCC-kokouksessa](#) saimme [yhdelta herralta kauniin matkablogikäyntikortin](#) ja idea tuntui hyvältä. Otimme yhteyttä [graafikkotuttavaamme](#), joka toteutti meille muutaman ehdotuksen ja valitsimme niistä mieleisimmän ja muutaman iterointikierroksen jälkeen päädyimme tällaiseen:

Pirkko ja Lasse Schildt

Espoo, Finland

pirkko.schildt@iki.fi, lasse.schildt@iki.fi

Facebook:

www.facebook.com/meriharakka.net

Instagram:

www.instagram.com/meriharakka

Twitter: www.twitter.com/Meriharakka1

Moldovan matka oli ensimmäinen, jolla näitä jaoimme matkakumppaneillemme ja kivasti ne tuntuivat toimivan: käyntikortti oli esitettä paljon luontevampi antaa ja blogin kommentteista päätellen ainakin muutama pienestä ryhmästäämme löysi yhteisen blogimme matkamme jälkeen.

Marraskuu Aasiassa -matkallamme liitymme osaksi aikaa [Olympian Suuren Indokiinan kiertomatkan](#) ryhmään, joten blogin yhteystietojen jakamiseen tulee varmaan tuolloinkin tarvetta.

(Tuo “matkakertomuksia yli 100 maasta” on tarkkaan ottaen vielä hiukan ennakoivasti kirjoitettu, itsenäisiä maata ennen Aasian matkaa ei vielä ihan 100 ole kasassa, mutta kun maa-käsite nyt on eri maabongauslistoilla jossain määrin vaihteleva ja Travelers Century Clubin alueina 100 ylitettiin jo pari vuotta sitten, niin päädyimme tähän lauseeseen jo nyt.)

BLOGGAAMINEN – MUKAVA HARRASTUS VAI TIUKKAA KILPAILUA LUKIJOISTA JA SPONSORISOPIMUKSISTA

[OCTOBER 18, 2014 PSCHILDT 5 COMMENTS](#)

Blogikuvauskurssin aikoihin ilmestyi ensimmäinen suomenkielinen kirja bloggaamisesta: Miki Toikkasen ja Noora Kananen Blog by the book [BLOGIOPAS]. Vaikkakin kirja on selvästi suunnattu nuorille “wannabee” lifestyle/muoti -bloggaajille, niin olin riittävän utelias uhratakseni kirjaan vajaat 20 euroa tutustuakseni siihen hiukan tarkemmin.

Kirja koostuu n. 40 sivun tietopaketista ja 17 blogin ja bloggaajan esittelystä. Tietopaketista saa ihan perustiedot blogin perustamisesta ja ymmärryksen siitä, että valokuvilla ja blogin visuaalisella ulkoasulla on koko ajan tärkeämpi osuus blogin menestymisessä, jopa siten, että todetaan, ettei tekstiä välttämättä tarvita juuri lainkaan – lienee linjassa nykyisen Instagram -maailman kanssa, jossa jaetaan oikeastaan vaan kuvia. Näin hiukan vanhemmalle – ja tekstiä arvostavalle – blogistille outo ajatus, mutta toki myös hyvä muistutus siitä, että kuviin pitää panostaa, jos aikoo “pysyä mukana”.

Kustannusosakeyhtiö Tammi – Helsinki

BLOGITIETOA

Blogien historia	10
Blogin perustaminen	11
Blogin ulkoasu	16
Blogin sisältö	26
Lukijat ja kommentit	28
Blogi ja sinä	32
Sponsorit	38
Laki ja blogi	44

Kuvista kirjan esittelemä kultainen kutonen: kokokuva, lähikuva, maisemakua ja (siis kolme) yksityiskohtakuvaa muistuttaa ainakin meille kivasti samasta asiasta kuin jo hetki sitten käymämme [blogikuvauskurssin](#) opettaja, että tarvitaan myös yksityiskohtia!

Blogikategorioita esitellessään kirja ei edes listaa matkablogeja, mutta myöhemmin tekstissä kuitenkin käsitellään matkapostausta ja muistutetaan siinä yhteydessä kuvien karsimisesta maksimissaan noin 20 kuvaan – ja siitä, että jokaisen kuvan pitää tuoda jotain lisää tai uutta aiheesta.

Perusjuttujen jälkeen edetään nopeasti lukijoiden ja kommenttien hankkimiseen ja siitä eteenpäin sponsorisopimuksiin. Sponsorointia käsitellään myös useimmissa blogiesittelyissä – lifestyle/muoti/kauneus -blogien osalta yleinen toimintatapa taitaakin olla, että saadaan tuote, jota sitten testataan ja josta kirjoitetaan blogissa. Myös näiden blogikategorioiden blogiportaaleita mainittiin useampiakin esimerkkiblogien

yhteydessä – taitavat useimmat sen verran “menestyneet” blogit, että ne tähänkin kirjaan päätyivät, toimia jonkun blogiportaalin alla.

Kirjan 17 esimerkkiblogia ovat lähes kaikki lifestyle/muotiblogeja – ja kokonaisuuden kannalta turhan samanlaisia, vähäisempikin esimerkkien määrä olisi riittänyt. Blogien ja bloggaajien esittelyn lisäksi jokaisen blogin kohdalla on vinkkiruutu, joihin on sirtoteltu ihan hyviäkin bloggaamiseen liittyviä oivalluksia. Tässä muutamia näistä 17 esimerkistä:

- [Miki Hannah Blog](#)
- [Aamukahvilla](#)
- [Cositas](#)
- [Black Saliva](#)
- [Focus on Fashion](#)
- [Freaking Mockingbird](#)

Kirjan nopea eteneminen sponsorointiin melkein hätkähdyttää jo yli 10 vuotta omaksi ja lukijoidensa iloksi kirjoittanutta vanhempaa bloggaajaa. Bloggaamisen aloittaminen lukijamäärät ja sponsorisopimukset edellä saattaa muuttaa kivan harrastuksen heti tiukaksi kilpailuksi, jossa ikävätkään asiat eivät ole vieraita.

Kaupallisuutta on tietysti myös matkabloggaamisen puolella – on blogiportaaleja, kampanjoja matkablogien näkyvyyden lisäämiseksi, sponsoroituja matkoja, mainoksia blogiin ja maksettuja postauksia, mutta sponsoroituja matkoja on tietysti jaossa merkittävästi vähemmän kuin huulikiiltoja testattavaksi.

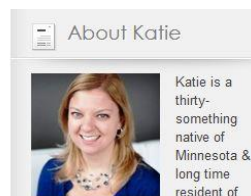
Blogin, kategoriasta riippumatta, on myös oltava läsnä Facebookissa, Twitterissä ja Instagramissa – ja hyvällä matkablogilla “pitää” kuulemma olla ainakin 4000 lukijaa kuukaudessa (lifestyle/muotiblogilla luultavasti vielä enemmän).

Omalta osaltamme, vaikka joitakin näistä olemmekin kokeilleet ja kokeilemme – ja etenkin nyt, kun sapattivapaalla on harrastuksille enemmän aikaa – niin esimerkiksi blogiportaaleihin emme ole menneet: 10 vuotta itsenäisenä melkein jo vaatii tuon historian kunnioittamista.

Ja hetkittäin ajattelen kyllä samoin kuin äskettäin bloggaajien Facebook -ryhmässä jaettu amerikkalaisen matkabloggaajan jutussa [Why I'm Quitting Travel Blogging – Kind Of.](#)

Why I'm Quitting Travel Blogging. Kind Of.

Posted on Oct 15, 2014 | 103 comments

Ja jossain määrin kyllä itsekin edelleen mutustelen suhtautumistani juttuihin, joiden lopussa kerrotaan kuka tämän matkan maksoi – viimeisimpänä Twitteristä poimimani kuvakertomus Kuala Lumpurista. Vaikka eipä kai se, että joku maksoi (ehkä matkan muodossa) tuon jutun tekemisestä tee sitä huonommaksikaan!

Lopuksi – kirjaan palatakseni. Kirja on kevyt – ja kaunis kuin karkki – ja ihan aloittelevalle bloggaajalle sen tieto-osio kertoo kyllä perusasiat bloggaamisesta, eli siltä osin, suosittelen kirjaa nuorelle lukijalle, joka on kiinnostunut bloggaamisesta harrastuksena.

Sponsoroinnin osalta olisi mielestäni voinut vielä enemmän korostaa sitä, että isoja tuloja bloggaamisesta ei kannata odottaa, ei ainakaan päällimmäisenä asiana – huipulle on tungosta ja vain harvat pääsevät sinne, eikä varmastikaan kukaan tekemättä todella paljon töitä sen eteen.

P.S. Jutun kuvituksessa on käytetty kirjasta otettuja valokuvia. Kun kirjakin, asiallisesti, muistuttaa tekijänoikeuksista blogikuvien yhteydessä, niin tarkistin kevyesti, että ainakin kirjan kansikuvan käyttäminen kirja-arvosteluissa on ok. Muiden kuvien osalta viittaa kirjassa olleeseen lauseeseen “Laura ei koskaan käytä netistä otettuja kuvia, vaan materiaali on skannattu esimerkiksi vanhoista lehdistä.” (joskin sitä hetkeksi jäin miettimään, että näinköhän on).

5 THOUGHTS ON “BLOGGAAMINEN – MUKAVA HARRASTUS VAI TIUKKAA KILPAILUA LUKIJOISTA JA SPONSORISOPIMUKSISTA”

1. [Annika | travelloverblogi](#)
OCTOBER 18, 2014 AT 7:47 PM

Kiva, että luit ja jaoit kirjan oleellisimman annin. Säästyn lukemisen vaivalta itse. Tuntuu, että usein blogi on synonyymi minä ja vaatteeni kymmenessä kuvassa -blogeille, kuten vaikuttaisi tässäkin kirjassa olleen.

2. **Anne | Metallia Matkassa**

OCTOBER 19, 2014 AT 9:17 AM

“Laura ei koskaan käytä netistä otettuja kuvia, vaan materiaali on skannattu esimerkiksi vanhoista lehdistä.” (joskin sitä hetkeksi jäin miettimään, että näinköhän on)”

Eiköhän niitä vanhojen lehtien kuviakin suojaa tekijänoikeudet? Eikai niitäkään voi mielivaltaisesti blogissaan tosta noin vaan käyttää.. Erikoista, että jotain tuollaista on kirjaan laitettu.

En usko, että kirja on itselle tarpeellinen, mutta jollekin aloittelevalle bloggaajalle se varmaan on. Tietysti itse toivoisin, että ihmiset aloittaisivat blogin jostain muusta syystä, kuin siitä että sillä tavoitellaan vain rahaa ja mammonaa. Jotenkin lähtökohtana se, että nyt tehdään tällä blogilla bisnestä, oleellisesti tulee vaikuttamaan esim. sisältöön koska jos sitä tuotetaan vain dollarinkuvat silmissä, ei se välttämättä ole kovin rikasta ja mielenkiintoista, kuin taas sellainen sisältö jota tehdään intohimosta ja omasta rakkaudesta “lajiin”.

“Näin hiukan vanhemmalle – ja tekstiä arvostavalle – blogistille outo ajatus, mutta toki myös hyvä muistutus siitä, että kuviin pitää panostaa, jos aikoo ”pysyä mukana””

Tuohon voisin todeta sen, että nykyajan kiireinen ihminen jaksaa yhtä vähemmän lukea ja on lähinnä kiinnostunut vain visuaalisista ärsykkeistä.. Kaikki tieto pitää saada tässä, heti ja nyt eikä jakseta nähdä vaivaa pitkän tekstin läpikälymiseen. Hyvät, isot ja kauniit kuvat näyttävät suurta osaa blogeissa, mutta itse en kuitenkaan törmäisi tekstipainotteisia blogeja ihan vielä. Onhan se sisältö kuitenkin kaiken A ja O. Vaikka olisi hienot kuvat mutta muuten köyhää sisältöä, ei sellainen blogi pitkällä tähtäimellä menesty – ellei sitten ole ehkä

johonkin pelkkään valokuvaukseen painoittunut blogi. Myös jokaiselle blogille on oma lukijankuntansa, eli he jotka ovat kiinnostuneet juttujen lukemisesta ja tarinoista, lukevat niitä blogeja jotka näitä tarjoavat ja he taas joita ei lukeminen kiinnosta, ohjautuvat kuvapainotteisempien blogien, videoblogien tms. pariin.

3. **Pirkko**

OCTOBER 19, 2014 AT 7:03 PM

Kiitos kommentista Annika – tosiaan, en usko että Sinä tuon kirjan sisältöä enää tarvitset.

Sen jälkeen mitä syksyn mittaan olet käsittäkseni tehnyt töitä blogiasia alustalta toiselle siirtäessäsi niin voisit luultavasti halutessasi kirjoittaa tälle kirjalle jatko-osan!

4. **Pirkko**

OCTOBER 19, 2014 AT 7:06 PM

Anne, tuntuvat tosiaan nuo tekijänoikeuskysymykset olevat vaikeita ja vaikka luulisi, että kustantaja olisi tältä osin tarkistanut tekstin, niin ilmeisesti ei – ei ainakaan kovin tarkasti.

Tuosta teksti vs. kuvat – näin olen tosiaan ymmärtänyt, että nykyisin viestintä on enenevässä määrin kuvaviestintää. Pitänee vanhankin yrittää ainakin hiukan muuntautua vähitellen tuohon suuntaan ja säästää teksti sitten joskus myöhemmin kirjoittamaani kirjaan

5. **Annika | travelloverblogi**

OCTOBER 19, 2014 AT 7:37 PM

Itse olen saanut blogini suhteen palautetta sekä kuvista että teksteistä. Matkablogi vain kuvilla kuulostaisi aika hullulta. Pelkät kuvat eivät voi välittää tunnelmia, mutta toisaalta ne voivat välittää sellaista, mitä en osaa sanoa kuvata. Minun blogissani luetuimmat jutut ovat ainakin olleet niitä kaikkein informatiivisimpia nimenomaan tekstiltään. Juu, ehkä kirjoitan WP humanisteille -kirjan.

SOULISTA SINGAPOREEN

OCTOBER 20, 2014 PSCHILDT 4 COMMENTS

Ensi maanantai-iltana jätämme Suomen – kuukaudeksi.

Lennämme Finnairilla Souliin, jossa olemme ennakkoon sopineet kahdesta retkestä – toinen vie meidän kahdeksi päiväksi ja yhdeksi yöksi Jejun saarelle (Unescon maailmanperintökohde) ja toinen Panmunjomiin, Pohjois-Korean rajalle (muttei Pohjois-Koreaan). Muuten olemme Soulin viikon omillamme – kunhan maistellaan kaupunkia ja katsastetaan (ehkä) päänähtävyydet, joiksi Tripadvisor listaa mm. Changdeokgungin palatsin (Unesco!) ja sotamuistomerkin.

Soulissa on tarkoitus tavata myös [Täällä muualla -blogin](#) Taina – maassa jo pidempään asunut suomalainen osaa varmasti kivasti kertoa maasta enemmänkin kuin mitä turisti ehtii viikossa kokemaan!

Soulista lennämme Vietnam Airlinesilla Hanoiin, jossa liitymme [Olympian Suureen Indokiinan Kiertomatkkaan](#) seuraavaksi kahdeksi viikoksi.

Hanoissa toivomme pääsevämme risteilemään Halonginlahdelle (Unescon maailmanperintökohde!) – kaupunkiin tutustumisen lisäksi.

Vietnamista jatkamme Laosiin, Luang Prabangiin (Unesco!). Tarjolla pitäisi entisen kuningaskunnan loiston lisäksi myös mm. munkkien almuseremonia, kullanhoitoisia buddhalaistempeleitä ja veneretki Mekong-joelle. Käymme myös pääkaupungissa, Vientianessa.

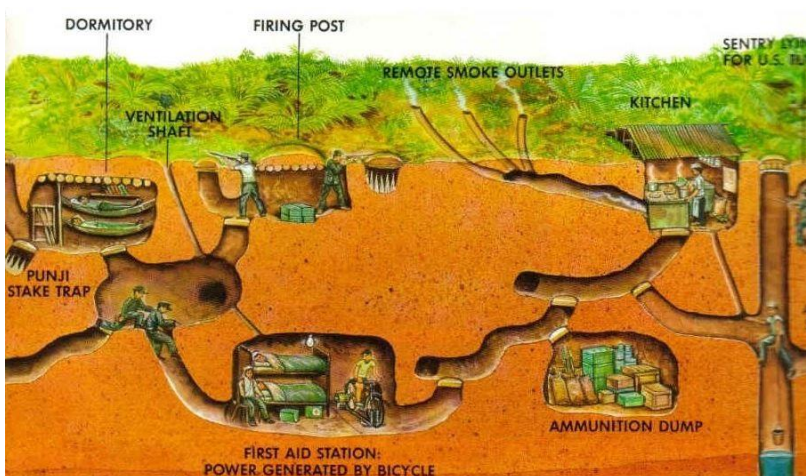
Laosin jälkeen vuorossa on Kambodza, Phnom Penh ja Kuoleman kentät – idän vastine keskitysleireille. Pääkallojen vastapainoksi sitten lasten kansantansseja.

Kambodzan päänähtävyys on kuitenkin khmerisen valtakunnan viimeinen pääkaupunki, Angkor Wat, Unescon maailmanperintökohde tämäkin. Angkor Watista

todetaan, että se nykyisin yksi maailman uhanalaisimmista kulttuurikohteista, sillä tempelikoristeita on myyty laittomasti niin museoille kuin yksityishenkilöille.

Matkan viimeinen etappi yhdessä Olympian ryhmän kanssa on paluu Vietnamiin, mutta Hanoi sijaan Ho Chi Minhiin (Saigoniin), jossa tarjolla olisi mm. Vietkongin sissien kaivamat Cu Chin -tunnelit. En kyllä ole ihan varma kannattaako 180 cm pitkien länsimaalaisten lähteä yrittämään noissa kulkemista!

Olympian ryhmän lentäessä takaisin Suomeen me jatkamme Malesiaan, Kuala Lumpuriin, jossa toistaiseksi suunnitteilla on vain Petronas Towers -pilvenpiirtäjien katsastus. Vielä vuosikymmen sitten nämä olivat maailman korkeimmat pilvenpiirtäjät, mutta sittemmin Burj Khalifa Dubaissa, Abraj Al Bait Towers Mekassa, Taipei 101 Taiwanissa ja muutama pilvenpiirtäjä Kiinassakin ovat kohonneet yli tämän 452 metrin korkeuden.

Retkeä Batun luolille voisi harkita – niitä näyttäisi netissä olevan tarjolla puolen päivän mittaisena. Ja koska Kuala Lumpurissa olemme taas omillamme niin veikkaan, että osan ajasta käytämme vaan lepäämiseen 5 tähden hotellissa!

Kuala Lumpurista jatkamme sitten Borneolle, jonne olemme ostaneet paikalliselta toimistolta retken Sabahin alueelle. Tarjolla pitäisi olla orangeja ja muita viidakon eläimiä Kinabalun kansallispuistossa (Unesco!). Toivottavasti vain niitä, eikä filippiiniläisiä merirosvoja, joista varoitetaan tällä alueella.

Borneon saarella kun olemme, niin teemme myös lyhyen vierailun ääri-islamilaiseen Brunein valtioon, jossa vallitsee sharian laki, mutta jonka bongasimme ensimmäisen kerran erilaisilta valtiolistoilta sen vaurauden takia. Bruneissa aikaisemmin käyneiden parinkin ystäväpariskuntamme vinkkien perusteella varasimme sinne vaan yhden päivän (ja kaksi yötä), riittää siihen kuulemma hyvin ja jatkamme sitten sieltä Singaporeen ja Singaporesta saman päivän iltana Finnairin suoralla lennolla takaisin Helsinkiin.

International Monetary Fund (2013)
(based on estimates of projected data)^[3]

Rank ↕	Country	Int\$ ↕
1	 Qatar	145,894
2	 Luxembourg	90,333
3	 Singapore	78,762
4	 Brunei	73,823
5	 Kuwait	70,785

Maabongaustavoitteistamme tällä matkalla on – jos suunnitelmat näin toteutuvat – tarkoitus saavuttaa 4. tavoitteemme, eli 100 itsenäistä maata. Lasselle se toteutunee Kambodzassa ja Pirkolle vasta Bruneilla.

Ensimmäinen tavoitteemme oli 100 TCC-alueetta, [toinen kaikki Euroopan itsenäiset valtiot ja kolmas kaikki Euroopan TCC-alueet](#). Kaksi jälkimmäistä tulivat täyteen

edellisellä matkallamme Moldovassa ja Transnistriassa ja ensimmäinen jo (?) vuonna 2011.

Tällä kertaa kotimme Espoossa jää erityisen hyvään hoitoon – siinä missä Verisuren lisäksi yleensä lähinaapurimme huolehtivat vuodenajasta riippuen ruohonleikkuusta tai lumenluonnista yleisen silmälläpidon lisäksi, niin nyt kodissamme asuvat pääosan poissaoloamme vakituisesti muualla Suomessa asuva ystäväpariskuntamme. Osana matkavalmisteluja olemme siis myös laatineet kotimme käyttöopasta (ja siivonneet joitakin keittiön kaappeja).

Aasian matkastamme kirjoitin viimeksi elokuussa otsikolla [Suuria suunnitelmia – yksityiskohdat täsmentyvät](#) – ja toki monet niistä ovat pysyneet samanlaisina, varaukset kun pääosin tehtiin jo silloin.

(Artikkelin kuvat ovat Wikipedia Commonsista tai kyseisiä kohteita myyvien matkanjärjestäjien sivuilta. Omia kuvia sitten ensi viikosta alkaen.)

4 THOUGHTS ON “SOULISTA SINGAPOREEN”

1. [Lotta Watia | Unagidon](#)
[OCTOBER 20, 2014 AT 7:07 PM](#)

Oi, Jeju on ihana. Eivätkä muutkaan kohteen yhtään hullumpia. Tässä mun Jejun reissusta, jos kiinnosta: <http://www.rantapallo.fi/unagidon/2011/06/09/jeju-vulkaaninen-paratiisisaari/> (-:

2. [Pirkko](#)
[OCTOBER 20, 2014 AT 7:19 PM](#)

Yes! Kiitos linkkivinkistä – kaikki lisätieto Jejusta on varmasti meille hyödyksi!

Me innostuimme siitä maabongareina, kun siitä saa oman pisteen – mutta myös viime tammikuun matkamessujen iso juliste kraaterista tuolla saarella veti puoleensa!

3. **Sofia / Liikkeellä**

[OCTOBER 22, 2014 AT 9:49 AM](#)

Kuulostaa ohjelmarikkaalta ja näette varmasti monipuolisesti kaikkea, oikein mukavaa reissua!

4. **Pirkko**

[OCTOBER 22, 2014 AT 9:49 PM](#)

Kiitos Sofia! Ja tervetuloa seuraamaan matkamme etenemistä blogistamme ensi viikosta alkaen

BLOGGAAJA ILMIÖSTÄ BLOGGAUS

[OCTOBER 21, 2014 PSCHILDT 3 COMMENTS](#)

Sapatin myötä lisääntyneen vapaa-ajan myötä olen tänä syksynä – paitsi matkaillut ja blogannut – myös tutustunut hiukan lisää bloggaamiseen ilmiönä. [Osallistuimme blogikuvauskurssille, luin *Blog by the Book Blogi*opas -kirjan](#) ja tänä iltana kuuntelin Helsingin työväenopiston avoimien yleisöluentojen sarjassa pidetyn luennon otsikolla **Tee se itse -luennot: blogi** (samassa sarjassa on vielä tulossa luennot aiheista sukukirja ja verkkokauppa). Luento saattoi i kuunnella paitsi Helsingin keskustassa myös verkossa – minäkin kuuntelin sitä kotona Espoossa.

Tee-se-itse: Blogi

lokakuu 2014/Minni Niemelä

Johdantohan

luento oli, eli siinä missä tuo kevyt blogiopas, niin ei luentokaan toki syvälle aiheeseen päässyt. Hiukan enemmän siinä kuitenkin oli aihetta ilmiönä tarkasteleva ote ja alun faktat olivat minulle uusia, esimerkiksi:

- siinä missä vuonna 2006 Blogilistalla oli 7 000 blogia, niin nyt niitä on 56 000 – ja blogeja on tietysti vielä enemmän, sillä tuolla listalla on vaan ne blogit, jotka bloggaajat ovat sinne itse ilmoittaneet
- syyt bloggaamiseen (Lenhart & Fox 2006):
  - itseilmaisu 77 %
  - omien kokemusten tallentaminen ja jakaminen 76 %
  - omien tietojen ja taitojen jakaminen 64 %
  - yhteydenpito ystäviin ja sukulaisiin 59 %

Bloggaajista on edelleen suurin osa harrastebloggaajia (60 %), mutta yrittäjien osuus (13%) on kasvamassa, samoin (puoli)ammattilaisten bloggaajien määrä (18%). Firman piikkiin bloggaajia oli (Teknorati 2011) 8%.

Suurimmat menestystarinat ovat Lifestyle/Muoti -puolelta, ehkä tunnetuin menestystarina on [Kinuskikissa](#).

Blogeilla ansaitseminen tapahtuu useimmiten olemalla mukana blogiportaalissa, esimerkinä vaikka [Indiedays](#), mutta vastavetojakin blogiportaaleille alkaa olla näkyvissä. Blogiportaali voi olla hyvä bloggaamisuran alkuvaiheessa, mutta myöhemmin, jos bloggaaja saa nimeä, välikäsistä halutaan eroon.

Matkabloggaajien puolella yksi näitä blogiportaaleja on [Rantapallo](#) – ja kieltämättä, sen verran mitä olen tätäkin joukkoa seurannut, niin olen nähnyt myös blogien lähtevän sieltä.

Eri blogityyppien esimerkkejä läpikäydessä eniten aikaa käytettiin [Arkitehti -blogiin](#), jonka blogia ja erityisesti bloggaajan ja hänen perheensä esittelyä pseudonimillä johdonmukaisesti koko blogissa luennoija (Minni Niemelä) piti hyvänä. Ihan erilainen esimerkki oli [Jyrki Virolaisen asiantuntijablogi](#).

Luennolla käytiin myös läpi ihan perusasiat, blogin määritelmä, blogin osat, kommentointia ja esiteltiin blogialustojen päävaihtoehdot Blogger ja WordPress, joista ensimmäisestä yhteenvedo oli vähän sen suuntainen, että helppo, mutta ei kovin hyvä ja jälkimmäisestä, että hyvä, eikä nyt sitten kuitenkaan kovin monimutkainen. Lifestylebloggaajien kiinnostusta WordPressiin saattaa vähentää se, ettei ilmaisversioon saa helposti lisättyä (kuulemma) mainoksia.

Blogin ylläpito-ohjeissa oli ihan perusjuttuja kuten säännöllisyys, ideavaraston ylläpito, ajastaminen (vaikka lomien ajaksi) ja ehkä asia, jota itse(kään) en ole kovin paljon miettinyt, että aseta tavoitteita, vaikka pieniäkin. (Tämä blogi on elänyt jo monta vuotta tuolla “omien kokemusten tallentaminen ja jakaminen” -idealla ilman, että olisin asettanut sen kummempia tavoitteita, mutta ehkä tuotakin voisi joskus miettiä).

Lukijoiden “hankkimisesta” oli oma osionsa – minusta hauskalta kuullosti lause siitä, että mainosta blogia ystäville, sukulaisille ja tuttaville niin paljon kuin vain sielu sietää ja että harrasta kommentointia muihin blogeihin. Edellistä olen tehnytkin, mutta jälkimmäistä tulee kieltämättä tehtyä turhan harvoin.

Lukijoista ja статистиikasta luennoija kommentoi kyllä jossain vaiheessa samaan tapaan kuin minä Blogiopas -kirjaa lukiessani, että nykyisin blogeja perustetaan liian paljon ajatuksena saada niillä ilmaista tavaraa, kauneuspäiviä, matkoja tai rahaa siinä missä edes niitä perustettaessa pitäisi olla jokin ajatus siitä, että mitä bloggaaja haluaa sanoa.

Luennoitsijan mukaan on myös havaittavissa jo ilmiö, että suosituksen blogin kaupallistuminen voi karkoittaa lukijoita.

Tämä riittänee referaatiksi/komentiksi luennosta, jolle osallistui kuulemma n. 30 henkeä paikan päällä ja lähes saman verran verkossa. [Koko luentomateriaali on luettavissa verkossa täältä.](#)

Ja blogin vain matkailusta kiinnostuneille lukijoille voinen tässä vaiheessa luvata, että bloggaamista käsittelevät jutut loppuvat tältä erää tähän – olemmehan kohta matkoilla koko kuukauden, joten eiköhän sen myötä blogissakin päästä taas asiaan!

3 THOUGHTS ON “BLOGGAAJA ILMIÖSTÄ BLOGGAUS”

1. **Minni Niemelä**

[OCTOBER 22, 2014 AT 3:44 PM](#)

Hei, todella mainio referaatti, kiitos! Tuli pikkasen kiire LOL – olen tottunut vetämään vähintään 14 tunnin blogikursseja;) Seuraavalla kerralla (jos sellainen tulee), painotus tulee olemaan hieman erilainen, eli enemmän ylläpidosta ja bloggausrutiineista, itse kirjoittamisesta ja sisällön ideoimisesta. En valitettavasti ehtinyt etäluennon seuraajia kuten sinua kommentoimaan ja kysymyksiin vastaamaan.

2. **Pirkko**

[OCTOBER 22, 2014 AT 9:52 PM](#)

Mukava jos referaattini mielestäsi tavoitti oleellisen luennostasi. Vaikkakin pidän itseäni jo jossain määrin kokeneena bloggajana, olen tänä syksynä (sapattivapaalla) osallistunut kurssille ja nyt tälle luennolle aiheesta – aina niistä hiukan uusia ideoita saa ja toisaalta on kiva – etenkin pitemmällä kurssilla – kuunnella myös ihan aloittelijoiden ajatuksia ja haasteita.

1. **Minni Niemelä**

[OCTOBER 23, 2014 AT 12:00 PM](#)

Postauksestasi oli sekin ilo, että löysin blogisi ja myös muut matkailublogit. Jos blogissasi on yllättäviä kävijäpiikkejä, saattavat olla mun kurssilaisia – aion napata Meriharakan esimerkkiblogeihin, koska sisällössä löytyy ja toteutus on mukavan selkeä ja helppolukuinen:)

LISTOJA – JA SINGAPORE CHANGI

OCTOBER 23, 2014 PSCHILDT 2 COMMENTS

Heräsin (herätyskellon avulla!) sapattivapaasta huolimatta aikaisin, sillä olen yrittänyt Aasiaan kohta suuntautuvan matkamme takia saada vuorokausirytmää siirrettyä edes hiukan sikäläiseen aikaan jo kotona. Mutta yllättävän vaikeaa tämä on ollut: luulisi, että herätyksen hivuttaminen vartti kerrallaan pari tuntia aikaisemmaksi ei olisi juttu eikä mikään, mutta on se. Ehkä se johtuu näistä jo pimeistä aamuista? Ehkä herääminen Soulissa valoisaan aamuun on sitten kuitenkin ihan helppoa?

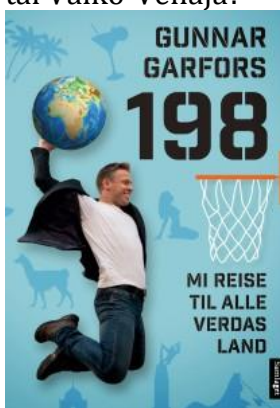
Aloitin aamuni lukemalla mailit ja Facebook -päivitykset ja aamu tarjosi kaksi listaa.

Bloglovinin kautta seuraamani norjalainen Gunnar Garforsin oli kirjoittanut kriittisen ja analysoivan jutun tällä viikolla esimerkiksi Twitterissä laajalti rummutetuista Lonely Planetin vuoden 2015 matkakohteet -listoista otsikolla [Lonely Planet's big travel hoax](#)

[Listoja vuodelle 2015 on 15 kappaletta](#) ja eniten suositeltuja kohteita on, yllätys yllätys, Yhdysvalloissa (ja sen jälkeen Englannissa, Kiinassa, Australiassa ja Ranskassa), jotka kaikki ovat jo tunnettuja turistikohdeita ja jotka käyttävät paljon rahaa markkinointiin. Garforsin mielestä listat ovat maksettuja mainoksia ja sellaisina jokseenkin arvottomia – ja niiden haittapuolena on, hänen mukaansa, myös se, että ihmiset käyttävät näitä listoja ja (liian monet) matkustavat näihin kohteisiin, joten listat edesauttavat kohteiden pilaantumista.

Ja lopuksi hän suosittelee valitsemaan matkakohteekseen jonkun maan tai kaupungin, joka ei ole Lonely Planetin listoilla. Miten olisi Ecuador, Madagaskar, Bhutan, Sri Lanka tai Valko-Venäjä?

([Gunnar Garforsia olen ennenkin tässä blogissa referoinnut](#), tämä norjalainen mainostaa olevansa nuorin kaikki maailman maat kiertänyt matkailija -jolta muuten tänä syksynä on ilmestynyt kirja 198 maata – matkani kaikkiin maailman maihin, tosin vasta norjaksi, englanniksi vasta ensi vuoden puolella.)

Toinen lista, jota parikin Facebook-ystävääni tarjosi, oli Iltasanomissa ollut lista Maailman parhaista ja huonoimmista lentokentistä (linkki poistettu, sillä sen kohteena oleva artikkeli on poistettu).

Parhaimmat lentokentät 2014:

1. Changi, Singapore
2. Incheon, Etelä-Korea
3. Helsinki-Vantaa, Suomi
4. München, Saksa
5. Vancouver, Kanada
6. Kuala Lumpur, Malesia

Huonoimmista nyt tässä yhteydessä viis, mutta mielenkiintoista, että kolme tulevan Aasian matkamme kenttää olivat listalla, Singaporen Changi, Etelä-Korean Incheon ja Malesian Kuala Lumpur – niin ja Helsinki-Vantaa. Singaporen osalta suunnitelmamme ovat auki, saavumme Singaporeen aamupäivällä Bruneista ja paluulentomme Suomeen lähtee vasta puolilta öin, joten aika riittäisi pikavierailuun kaupungissa melkein parin vuosikymmenen tauon jälkeen. Ehkä yritämme tällaista ilmaisretkeä. Tai oleskelemme sittenkin iltapäivän ja alkuillan vaan Changin kentällä: “Singaporen kentän ylivoimaisuutta ovat siivittäneet muun muassa kylpylä, uima-allas, kuntosali ja elokuvateatteri, jotka tekevät lentokentästä jo itsessään nähtävyyden”.

Yritimme myös kevyesti päästä iltapäiväksi Marina Bay Sandsin altaalle vastasivat, että voivat ainoastaan tarjota huoneen normaalisti klo 15 – klo 11 ja jos käyttäisimme siitä (tai hotellin palveluja) vain klo 12 – 20, niin heidän vuorokausihinnallaan retkestä tulisi ehkä sittenkin turhan kallis per tunti.

Listoihin ilmiönä vielä palatakseni – monet matkabloggaajat tuntuvat julkaisevat milloin mitäkin 10/25 parasta (joskus huonointakin) listaa välipaloina matkojen välillä. Ja toiset taas eri yhteyksissä korostavat erikseen ei alentuvansa tuohon!

2 THOUGHTS ON "LISTOJA – JA SINGAPORE CHANGI"

1. Heidi / Auringon alla

OCTOBER 24, 2014 AT 9:11 AM

Pakko oli klikkailla tänne, kun listoista periaatteessa tykkään. Jos ne siis antaa jotain, eli ovat mielellään vaikka kansabloggareiden listoja, joita ei ole maksettu. En ole itse tehnyt pitkään aikaan mitään listaa, mutta haavematkalista on laadinnassa ja julkaisen sen vielä syksyllä! Sitten vaan toteuttamaan

2. Pirkko

OCTOBER 24, 2014 AT 9:32 AM

Kiva kommentti Heidi – kun viime aikoina olen enemmän lukenut näitä listoja halveksivia kommentteja, niin on aina kiva kun joku on eri mieltä! Jään innolla odottamaan haavematkalistaasi!

32 VUOROKAUTTA REISSUSSA – MITÄ OTAN MUKAAN

OCTOBER 26, 2014 PSCHILDT 1 COMMENT

Lentomme Souliin lähtee maanantai-iltana ja tällä kertaa, kun kaikkea ei tarvinnut tehdä edellisen illan tai viikonlopun aikana (sapattivapaalla!), niin aloitin valmistelut jo kuluvan viikon mittaan ja sain hommaan, jonka tarvittaessa saa tehtyä muutamassa tunnissa, kulumaan ainakin puoli viikkoa. Eikä se lievä pakkaamiseen liittyvä stressaaminen siitä oikeastaan vähentynyt, eli en suosittelen – taitaa paras tapa pakata olla tehdä se noin vuorokautta ennen, ei siis turhan aikaisin, mutta niin, että muutama viime hetken vekslaus on vielä mahdollinen.

Vielä pakkaamatta olevat käsimatkatavaroihin menevät tavarat

Peruspakkauslistamme muiden kuin vaatteiden osalta on jo monella matkalla toimivaksi todettu ja sen mukaisesti muiden kuin vaatteiden kerääminen kasaan sujui vaivattomasti. Jo yli vuosi sitten julkaisemaani listaan oikeastaan ainoa lisäys (päivitin sen nyt netissäkin olevaan versioon) on ollut, että lataa kartat iPadille (ja Lasse puhelimelle) CityMaps2Go -ohjelmaan etukäteen.

Olen myös omaan käyttöön tehnyt listasta lyhennetyn version, jossa listaa on paitsi tiivistetty myös järjestetty siihen järjestykseen kun valmistelut yleensä teemme, joten

listaa pääsee kivasti etenemään ilman, että siinä tarvitsee palata taaksepäin.

(Vaikkakin linkkasin listaan tuohon, niin tietysti mitä lyhyempää versiota tavoittelee, sitä henkilökohtaisempi se on, eli tuo kelvannee vain esimerkiksi.)

Vaatteiden osalta otin lähtökohdaksi viime syksynä tekemämme melko tarkkaan saman pituisen [maailmanympärimatkan vaateluetelon](#) (olipa hyvä, että sekin tuli tehtyä!).

Lähtökohdiltaan ainoana erona on, että alhaisimmat lämpötilat ovat nyt todennäköisesti hiukan vähemmän alhaisia. Ja tietysti yritin nyt jättää tekemättä ne valinnat, jotka viime syksynä jälkikäteen virheiksi totesin. Ja päädyin seuraavaan, matkavaatteiden (sadetakki, mustat housut, t-paita, luonnonvalkoinen neule, huivi, mustat tennarit) lisäksi:

- mustat ohuet trikoohousut, beigeit housut, valkoiset housut, valkoiset caprit
- mustabeige hellemekko
- musta puolihome
- vaaleanharmaa pitkä harsomainen home (jotain hienompaakin!)
- mustat legginsit
- musta, harmaa ja keltainen neuletakki
- valkoinen ohut huppari
- 15 puseroa/t-paitaa/toppia, näistä 2 pitkähihaista
- muutama huivi ja muutama pukukoru
- turistisandaalit, birkenstockit ja balleriinat
- uimapuku, pareo ja retkikassi
- 10 alusvaatteet, lento- ja muita sukkia muutamat
- legginsit
- pitkä yöpaita hotellihuoneoleiluun

Kamat kasassa – Olympian laput pääsevät käyttöön vasta Hanoissa

Kovin lämmintä vaatetta en ottanut yhtään – viime vuonnakin niiden käyttö jäi vaan pariin kertaan ja nyt ajattelin selvittää kerrospukeutumisella.

En myöskään ottanut mukaan erityisen säädyllisiä vaatteita (pitkä musta home), sillä tällä matkalla Brunei on ainoa tiukempi muslimimaa ja saamissamme ohjeissa siellä moskeijavierailuille saan järjestäjien puolesta abayan.

Kiertomatkoille tyypilliseen tapaan olemme tälläkin matkalla samassa hotellissa enimmäkseen 2-3 yötä, joten "isoja vaatteita" (=alaosat, neuletakit) lukuunottamatta

kaikki vaatteet ovat pakattuna omiin pusseihinsa, jolloin tavaroiden löytäminen purkamattomastakin matkalaukusta onnistuu helposti.

Kiertomatkaluonne vaikuttaa vaatemääriin hiukan nostavasti – lyhyet pysäykset eivät oikein suosi vaatteiden pesettämistä, mutta etenkin lämpimässä ja kosteassa ilmastossa eivät nämäkään ilman muutamaa pesulareissua yli kuukaudeksi riitä.

Näillä mennään – kerron sitten runsaan kuukauden päästä miten näillä pärjättiin.

Lisää ei ole matkalta aikomus ostaa – toisaalta tavoittelen tämän [Vuosi ilman uusia vaatteita](#) idealla sapattivapaani (6 kuukautta) mittaista vaatteiden ostotaukoa, toisaalta veikkaan, että 180 cm pitkän hiukan ylipainoisen naisen on Aasiasta aika vaikeaa löytää mitään päälle pantavaa!

P.S. Aviomiehen vaatemäärät ovat ehkä n. 2/3 minun vaatemääristäni.

Jos en olisi halunnut ottaa mukaan yhtään hametta, niin minäkin olisin selvinnyt vähän vähemmällä, niiden hameiden lisäksi kun olisin voinut karsia myös yhden kengät.

TERVETULOA LENNOLLE AY041 SOULIIN

OCTOBER 28, 2014 PSCHILDT 14 COMMENTS

Marraskuumme Aasiassa alkaa jo lokakuussa Finnairin lennolla Souliin, businessluokassa. Upgradasimme jo kesällä ostetun tarjoushintaisen lennon pisteillä (50 000 pistettä per nappi) ajatellen, että näin pääsemme heti aloittamaan pitkän matkamme hiukan pirteämpinä kuin mahdollisesti kokonaan valvotun yön jälkeen.

Tulimme kentälle ajoissa – ei nyt pelkästään loungen takia – vaan myös siksi, että kotimme “vallanneet” ystävämmme toivat meidät kentälle ja heilläkin oli aikataulunsa sen jälkeen. Mutta hyvinhän tuo aika loungessakin kului ...

Lentomme lähti ajallaan ja oli muutenkin miellyttävän yllätyksetön – ja oikeastaan ihan liian lyhyt! Kun 8 tunnin lennolla ensin syö illallisen pitkän kaavan mukaan ja sitten ennen laskeutumista aamiaisen, niin sille välille jää ihan turhan vähän tunteja nukkumiseen!

Vielä viimeinen kuppi teetä ennen asettumista iloisenvärisillä liinavaatteilla
“pedattuun” sängyksi muuttuneeseen tuoliin. Sänky muistutti meitä [ensimmäisestä](#)

[purjeveneestämme, Sunwind 27:sta](#), jossa yksi makuupaikoista oli pistopunkka, eli jalat laitettiin omaan koloonsa. Hiukan tietysti jalkatilan ahtaus kääntyillessä haittasi, mutta jo se, että sänky oli täysimittainen oli iso mukavuustekijä.

Mutta, kuten todettu, yö jäi kuitenkin liian lyhyeksi tämän aamiaisen herättäessä meidät lähestyessämme Soulia.

Soulissa maahantulomuodollisuudet sujuivat ripeästi, mutta matkalaukkuja jouduimme isosta koneesta isolla kentällä odottelemaan tovin.

Matka hotellille sujui hotellilta saamiemme ohjeiden mukaisesti – Incheonin valtaisalta bussikentältä löytyi Jongno 3-ga:lle menevä bussi numero 6002 (liput 10 000 KRW, n. 7€ per nappi) ja lyhyet nokoset vielä [Rian-hotellissa](#) ja seikkailut Soulissa saattoivat alkaa.

14 THOUGHTS ON “TERVETULOA LENNOLLE AY041 SOULIIN”

1. Jerry / Pako Arjesta

OCTOBER 28, 2014 AT 2:01 PM

Aaahhh :)! En malta odottaa, että pääsen takaisin Finnairin businekseen parin viikon päästä :D! Busineksessa matkustaminen aiheuttaa sen, että jo itse lentoa odottaa innolla.

Oliko tuo muuten A330 vai A340 kone? Ainakin siellä oli tuo Finnairin uusin businessluokka, joten se on mahtava juttu :). Tuolla helposti todellakin tuntuu siltä, että matka voisi jatkua vielä pidempäänkin, joten tiedän tasan tarkkaan sen tunteen.

Millainen tuo lounge muuten oli?

Ps. Hieman tyhmä kysymys, mutta heräsittekö ihan muuten vain sopivaan aikaan aamiaista varten, herätettiinkö teidät vai miten :P? En ole koskaan nukkunut lennolla siten, että olisi aamiainen saatavilla, joten tällaista pikkuista asiaa olen mietiskellyt.

2. **Pirkko**

OCTOBER 28, 2014 AT 2:28 PM

Kiitos Jerry kommentteista ja kysymyksistä!

Täytyy tunnustaa, etten konetyyppiin kiinnittänyt huomiota, mutta onneksi siippa on näistä kiinnostuneempi – A330-300 (joko V2 tai V3, ei ainakaan V1) kuulemma oli.

Lounge ei nyt ollut ehkä ihan huippu – porukkaa oli melkein ruuhkaksi asti ja tarjoilut vähän vähissä (ehkä sen takia) – mutta kyllä se kentällä muuten vaan haahuilun voitti

Business-luokassa aamiainen tarjoihtiin sitä mukaa kun ihmiset heräilivät, heräsin kun siipalleni tuotiin aamiainen ja lentoemäntä kysyi sitten, että joko minäkin haluaisin.

Tuo palvelun joustavuus ja nopeus oli kyllä ehdottomasti parempi busineksessä kuin turistissa (jossa yleensä kyllä lennämme).

3. **Ulla**

OCTOBER 28, 2014 AT 3:54 PM

Oiii, määki haluaisin tuollaiselle lennolle ja Souliin! Mun hyvä ystävä asuu siellä mutten ole koskaan vielä käynyt hänen luonaan. Mielenkiinnolla odotan lisää postauksia kohteesta

Joulukuussa sitten nähdään! Mukavaa reissua!

4. **Pirkko**

OCTOBER 29, 2014 AT 2:38 AM

Kiitos kommentista! Lyhyellä Soulin kokemuksellamme tämä on ihan miellyttävä ja turistille helppo kaupunki, joten siitä vaan suunnittelemaan Soulin reissua!

5. **Jerry / Pako Arjesta**

OCTOBER 29, 2014 AT 8:00 AM

Hyvä, että siippa tiesi :). Yleensä se menee niin, että korkeintaan toinen pariskunnan osapuoli tietää nämä (sukupuoleen katsomatta) :P. En ole käynyt vielä kummassakaan Finnairin loungeissa Helsingissä, joten odotan innolla, että pääsen testaamaan Schengen loungea ja non-Schengen loungea parin viikon päästä :). Harmi, että siellä oli niin kova tungos :/. Toivotaan parempaa tuuria jatkossa.

Aivan totta! Tuo joustavuus, nopeus, huomaavaisuus ja ystävällisyys ovat aivan omalla tasollaan, kun matkustaa busineksessä. Mutta toisaalta niin sen kuuluukin olla, kun liput maksavat helposti jopa 4 kertaa enemmän :P. Oliko tämä ensimmäinen pitkän matkan lentonne busineksessä vai oletteko kokeneet tuon useamminkin?

Matkustin itse ensimmäisen businesslentoni viime vuonna, kun palasimme Tokiosta ja silloin vannoin itselleni, että pitkät matkat lennetään jatkossa busineksessä tai paremmassa. Eurooppa menee helposti economyssa, mutta nuo pitkät lennot ovat yhtä tuskaa tällaiselle, joka ei osaa nukkua koneessa ja on muutenkin hieman selkävaivainen.

6. **Pirkko**

[OCTOBER 29, 2014 AT 9:18 AM](#)

Atlannin yli on tullut busineksessä lennettyä joitakin kertoja.

Kerran, vuosia sitten, meidät upgradattiin ihan muuten vaan – vai olivatkohan huomanneet, että reissu oli mieheni synttärimatka ...

Ja sitä ennen oli muutama reissu työnantajan lukuun. Yhdellä niistä kävi Nykissä niin, että Finnairin kone hajosi ja viivästyi kai melkein vuorokauden, mutta kun meillä oli businessluokan liput niin saivat meidät reititettyä Lontoon kautta niin että olimme Helsingissä vain 3 tuntia alkuperäistä myöhemmin. Koko koneellista ei saatu uudelleenreititettyä, eli tällainenkin etu tuosta luokasta.

Ja vaikka tämä lento nyt pisteillä upgradattiinkin, niin tuskin me aina pitkiäkään lentoja busineksessä jatkossa lennämme – matkustamme mieluummin useammin sillä rahalla. Ja mieluummin suorilla Helsingistä/Helsinkiin vaikka turistissa kuin vaihdoilla etsien halvinta business-luokkaa.

7. **Jerry / Pako Arjesta**

[OCTOBER 29, 2014 AT 10:13 AM](#)

Eli kokemusta on kertynyt jonkin verran :). Hyvä juttu tietää, että tuollainenkin asia kävi, että teidät reititettiin, vaikka monia muita ei.

Ymmärrän ihan täysin, että matkustatte mieluummin useammin ja suorilla Helsingin lennoilla. Itsekin olin ennen sillä kannalla, mutta mieli muuttui sen ensimmäisen businesslennon jälkeen :).

8. **Lucky Traveller Merja**

[OCTOBER 30, 2014 AT 10:22 PM](#)

Soul on mielenkiintoinen paikka, sotamuseossa kannattaa ainakin käydä, aika creepy. Mitä businekseseen tulee, olen hemmotellut itseni siihen pisteeseen, että lennän vain Pohjoismaiden sisäiset turressa. Se non-Shengen lounge tahtoo olla aika tukossa iltapäivisin ja iltaisin. Päivällä on todella paljon väljempää. Ruoka- ja juomapuoli ei ole koskaan kovin hääviä, mutta miljö/design on minusta ihan kiva, vaikka sitä usein haukutaan. Eivätpä ne maailmalla ole sen kummempia, kamalampia olen kyllä nähnyt.

9. **Pirkko**
[OCTOBER 31, 2014 AT 11:40 AM](#)

Kiitos Merja lisätiedoista näistä Finnairin loungeista. Meidän kokemuksemme tuosta Schengen-loungeista kun olikin siitä ensimmäinen. Mutta olen samaa mieltä tuosta miljööstä, se oli ihan miellyttävä, mielestäni. Ja palatakseni vielä tuohon busineksessä lentämiseen, eihän sitä koskaan tiedä, ehkä mekin jossain kohtaa jollain pitemmällä lennolla sitä taas harkitsemme

10. **Lucky Traveller Merja**
[OCTOBER 31, 2014 AT 8:39 PM](#)

Mielenkiintoinen ja kiva blogi sinulla, alan kyllä seurata! Kiva lukea muidenkin vähän vanhempien blogeja. Niitä on vielä aika vähän.

11. **Pirkko**
[NOVEMBER 1, 2014 AT 2:41 PM](#)

Kiitos vielä Merja kiitoksista – ja tervetuloa lukemaan juttujamme jatkossakin. Erityisesti nyt, aina ensi huhtikuulle asti, ehdinkin panostamaan blogiin ja matkailuun enemmän kun olen sapattivapaalla!

12. **Lucky Traveller Merja**
[NOVEMBER 6, 2014 AT 10:29 PM](#)

Kuulostaa ihanalta!

13. **lena / london and beyond**
[JANUARY 11, 2015 AT 11:17 AM](#)

Näitä lentojuttuja lukee aina mielellään. Olen tykännyt aina näitä lukea ja viimeaikoina olen myös itsekin näistä juttuja kirjoitellut.

Olen lentänyt busineksessä vain Euroopan sisäisiä (Finnair, Air Baltic sekä SAS) ja kerran mannertenvälisen Premium Economy luokassa Emiratesilla, joten erittäin vähän näistä on kokemusta. Tuo flatbed on kyllä yksi ehdoton plussa ainakin pidemmällä lennoilla, siinä se jo tuo hintaansakin takaisin. On ainakin pirteänä perillä kohteessa

14. **Pirkko**
[JANUARY 11, 2015 AT 8:10 PM](#)

Kiitos Lena – tulikin sitten sattumalta kirjoitettua lentojuttu eilisestä [paluulennostamme Tukholmastakin](#), kun oltiin melkein jännittävästi liikkeellä samoihin aikoihin kuin Egon-myrsky Ruotsissa: ensin kone ei päässyt myrskyn takia Tukholmaan ja kun sitten viisi tuntia myöhässä olimme tulossa Helsinkiin, niin oli ilmeisesti hiukan tipalla, että ehdimmekö Helsinkiin ennen lumimyräkkää!

Niin ja juu – kyllä se flatbed oli mukava!

HALLOWEEN MAAILMALLA

OCTOBER 31, 2014

Tänä vuonna olemme Halloweenina Etelä-Koreassa.

Ensimmäiset kuvat siis ihan vaan tylsästi hotellistamme Seogwipon KAL-hotellin ravintolasta Jejun saarelta, jossa tämän perjantain aloitimme – illaksi palaamme jo Souliin.

Jäimme miettimään, että tämänkin juhlan olemme nähneet monessa maassa.

Syksyllä 1989 – 25 vuotta sitten! – olimme Halloween -juhlan alla [Bostonissa, matkalla Bermudalle](#). Tämä oli ensimmäinen kokemuksemme Halloweenista ja ihmettelimme tarjolla olevan rekvisiitan määrää!

2009 Halloweenin koimme veljentyttäreni Tiian kanssa [Hong Kongissa](#). Erityisen paljon juhla näkyi sikäläisessä Disneylandissä.

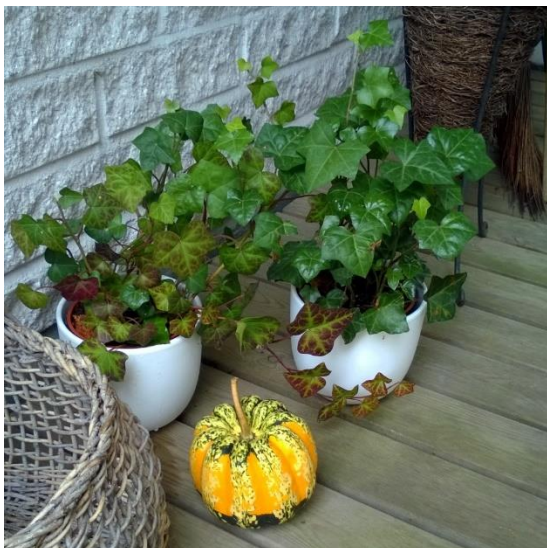

Viime syksynä olimme Halloween-illan [Cuzcossa, Perussa.](#)

Linkit tekstissä ja kuvissa vievät kyseisistä matkoista enemmän kertoviin juttuihin blogissa – jos haluat palata vaikka USA + Bermuda -reissuumme 25-vuotta sitten!

Kotiin Iirislahteen jäi matkamme alla Halloweenia siellä koristamaan vain yksi yksinäinen kurpitsa ...

KÄVELYKIERROS (TAI PARI) SOULISSA

OCTOBER 31, 2014

Valitsimme hotellimme miljoonakaupunki Soulissa Jongno-3ga aseman läheltä maailmanmatkaaja-tuttavamme suosituksesta – Gangnamin alue, jossa hän oli asunut, oli kuulemma turhan kaukana. Rian-hotelli valikoitui sitten sijaintinsa ja Agora-palvelun suosituksen perusteella ja parin vuorokauden kokemuksella se on tuntunut nappivalinnalta – aamiainen (joka ei kuulunut hintaan, eli sitä ei ole pakko syödä hotellissa) tosin on hiukan turhan korealainen.

Ensimmäisenä päivänä lähdimme ilman sen kummempaa suunnitelmaa katsastamaan lähiseutuja ja löysimme heti ensimmäisen pagodan Tapgol-puistosta. Pala historiaa kivassa puistossa hektisen kaupungin keskellä. Jatkoimme kävelyämme bussimatalla Incheonin kentältä näkemäämme pyhättöä (osoittautui Bosingakin kellopaviljongiksi) kevyesti etsien, ja löytyihän sekin. Sen jälkeen houkutti kartalla näkyvä joen tapainen, joka ensin näytti pajupuskien ympäröimältä ojalta, mutta kun sen laidoilla näytti kulkevan ihmisiä, niin laskeuduimme mekin joen uomaan ja oivalsimme, että tässä on ainakin tämän kaupunginosan sydän. Cheonggyecheon-virran pystyi ylittämään monesta kohdin virtaa asetettuja kiviä pitkin ja kävelytien reunoilla oli historiaa kaakeliseinissä kuvitettuna.

Virta on, oppaasta sittemmin luin, otettu uudelleen esiin vasta vuonna 2005 – aikaisemmin sen päällä kulki tie. Kiva alue, jonne palasimme seuraavanakin iltana.

Soulin viidestä Unescon maailmanperintökohteesta kaksi on ihan Jongno-alueen lähellä ja niinpä seuraavana aamuna kävelimme ensin Jongmyon pyhättöalueelle ja sieltä sitten edelleen Changgyeonggungin ja Changdeokgungin palatsialueille. Jongmyossa iski vahva deja-vu – olimmehan viime syksyä Kiotossa ja kiertelimme siellä samantyyppisissä paikoissa ja sielläkin oli ruska värikkäimmillään kuten täälläkin. Pekingin Kielletty kaupunkikin juolahti mieleen. Aamupäivällä, keskellä viikkoa, ei huippusezonkina, alueella oli mukavan väljää – siitä huolimatta, että sattui olemaan se kuukauden

viimeinen keskiviikko, jolloin sisäänpääsy näihin paikkoihin oli kulttuuripäivän kunniaksi ilmainen!

Puistojen välillä pieniä kujia kulkiessamme näimme soulilaisten arkea: paljon katukeittiöitä, kapeilla kujilla suhavia skootterikuskia viemässä tai tuomassa jotain ja tämän syksyn (?) hittituotteen, puhelimen selfiekuvausta helpottavan jatkovarren myyjä.

Osana palatsikokonaisuutta oli myös kasvihuone, jossa oli toinen toistaan hienompia bonsai-asetelmia – elävää historiaa tämäkin.

Palatsialueelta jatkoimme – jogurttijäätelön vahvistamana – vielä Insadongin markkina-alueelle. Paljon turistirihkamaa, lisää jäätelöpuoteja ja muita pieniä ruokapaikkoja, mutta myös vakavammin otettavaa taidetta, vaatekauppoja ja paljon muuta: esimerkiksi käsin

tehtyä paperia ja kortteja myyviä liikkeitä oli paljon ja viuhkoja olisi saanut joka korttelista. Emme ostaneet mitään – matkapäiviä ja siirtymisiä on vielä niin paljon tällä reissulla jäljellä, ettei kannata kerätä yhtään lisäkiloja matkalaukkuihin.

Markkinoiden makuun päästyämme palasimme iltapäivätauon jälkeen vielä Cheonggyecheon-virrälle ja jatkoimme sitä Dongdaemunin markkina-alueelle: vaatteiden tukkumarkkinoita korttelikaupalla ja lopuksi hiukan nuhjuisten markkinoiden vastakohtana monipuolinen ja hieno Doosa! tavaratalo, jonka 7. kerrokseen päädyimme syömään illallista. Kävellessä Soulia -päivän kunniaksi kävelimme vielä sieltäkin takaisin, jo pimeässä, taas tuon samaisen virran vartta seuraillen hotellille.

Seuraavaksi jätimmekin Soulin kahdeksi päiväksi ja yhdeksi yöksi ja kävimme Jejun saarella. Kotimme Soulissa, tämä Rian-hotellin, jätimme tyhjilleen yhdeksi yöksi – maksoimme tästä yhdestä käyttämättä jääneestä yöstä pienen neuvottelun jälkeen puolet normaaliyön hinnasta, mikä on ihan ok siitä ilosta, ettei tarvinnut kasata tavaroita tässä välissä vaan saatoimme käydä Jejulla vaan “päivärepuilla”.

